

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

טל תשבת מפני זרעו

ספר זוהר המזוזה

דרשה

מב"ק אדמו"ר משה למיין שליט"א

בזוהר דא יפקון מן גלותא ברחמי

והמשכילים יזהרו כלזוהר הרקיע

חוברת מספר 5

סיון תשע"ד - עיה"ק בית שמש תובכ"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

מפתחות

- א. המאזינים מבקשים לשיר את השירה ששרתם משיירי בר יוחאי לכבוד התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי. .... ז
- ב. תקיעת שופר ..... ט
- ג. איך יכול להיות שדברים גדולים כאלו לזכות את הרבים ולהיות שתף למפעל הזוהר לחלק ספרי זוהר בחינם, ולהשתתף בדברים הגדולים האלו ובפרט שהציעו לאנשים ללכת ישר לדפוס לשלם, ומפעל הזוהר לא מעוניין לראות כסף, רק להציל את עם ישראל לשם שמים, אז איך יכול להיות, שאין עשרות אלפים אנשים שישתתפו בדבר הגדול הזה? ט
- ד. ללמוד וללמד ולהפיץ ..... טו
- ה. אנו נמצאים בפתח חודש התשובה ועם ישראל קדושים שומעים קול שופר ומתעוררים לשפר המעשים, אולי כ"ק אדמו"ר יכול להדריך אותנו במה צריך שנשים ראשונה מגמתנו, גם שמענו שכבודו נלחם כל כך הרבה על פשרות התפלין והמזווזות, וכן שמעתי שהבאבא סאלי ז"ע היה מזמין תפילין חדשות כל כמה חדשים, מה הסבה? טו
- ו. כל המניח תפלין מאריך ימים. .... יז
- ז. כל הזהיר במצות מזוזה יאריכו ימיו וימי בניו. .... יח
- ח. עם ישראל עכשו נמצא במצב לא פשוט, וכלם נבוכים מה עלינו לעשות כדי לזכות לשמירת ה' יתברך שמו, שיגן עלינו ויצילנו מכל הקמים עלינו ויפרס סכת שלומו עלינו ברחמים? יח
- ט. על ידי המזוזה הבית נשמר, ולכן מצוה להניחה בטפח החיצון הסמוך לרשות הרבים, שיהא כל הבית לפנים הימנה ובשמירתה. .... יט
- י. שמירת הבית על ידי המזוזה הוא גם נגלה. .... יט
- יא. גדולה מצוה מזוזה משאר כל המצוות, ומלבד השקר על קיום מצוה זו יבגיע לו הנאה ורוח מגוף המצוה עצמה, שהבית נשמר על ידה. .... כ
- יג. גדולה מצות מזוזה משאר כל המצוות, שאפילו אם האדם ישן ואינו עושה כלום, אף על פי כן המזוזה מגינה עליו. .... כ
- יד. על ידי המזוזה האדם ישן על משתו, והקב"ה שומר אותו מבחזן. .... כ
- טו. המזוזה שומרת את האדם בצאתו מביתו ובבואו לביתו, כמו שכתוב "ה' ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם". .... כב
- טז. בשמאל הפתח מזדמן שד מזיק, ועל ידי שהאדם רואה את השם של המזוזה שבמימן הפתח, אין השד יכול להזיק לו. .... כב

- יז. איך ישמר האדם מן השד המזיק כשיצא מפתח ביתו לחוץ..... **כב**
- יח. שמענו עכשו מכבוד הרב שליט"א, כמה דברים יסודיים מענגן שמירת המזוזה על האדם, אולי יוכל לבאר לנו איך זוכים שתמיד המזוזה תשמור עלינו, ומה צריך לעשות כדי לשמור על קדשתה?..... **כג**
- יט. יזהר שלא לטנף בשער ביתו, מפני בזיון השם, ומפני שאז יש רשות להשד לחבל..... **כד**
- כ. פאשר האדם מתקן מזוזה בפתח ביתו, כשנכנס לביתו, היצה"ר והשד שומרים אותו בעל כרחם ואומרים: "זה השער לה" גו'..... **כד**
- כא. אם אין מזוזה בפתח ביתו, כשנכנס לביתו, היצה"ר והשד מניחים ידיהם על ראשו ואומרים: אוי לו שיצא מרשות אדונו..... **כד**
- כב. בבית שמתקן עליו מזוזה, אין הזיגין בישיו קרבים לפתחו ואינם יכולים לקטרג על האדם הדר בבית זה..... **כד**
- כג. פאשר הזיגין בישיו מסתקלין בשם שד"י שעל המזוזה, הם יראים ובורחים ואינם קרבים לפתחו של האדם..... **כה**
- כד. פתח המצויין במזוזה אין מזיק ואין שטן ואין פגע רע מתקרב אליו, אפילו בשעה שנתן רשות למלאך המשחית לחבל..... **כה**
- כה. צריך לכתב מזוזה שלמה, ואינו מספיק פתיבת שם שד"י בלבד..... **כה**
- כו. על ידי שם "והיה" שבפנים המזוזה כזשם שד"י שמבחוץ, על ידי זה האדם נשמר מפנים ומבחוץ..... **כו**
- כז. פאשר האדם מניח מזוזה לפתחו, כמה צבאות קדישים מכריזים ואומרים "זה השער לה" וגו'..... **כו**
- כח. האדם בונה בית, והקב"ה אומר לו: כתוב שמי ושם לפתחך, ואתה תשב בתוך הבית, ואני אשב בחוץ אצל הפתח לשמרך..... **כו**
- ל. על ידי המזוזה זו המנות מן הבית. - מזוז"ת הוא אותיות זו מנות..... **כז**
- לא. האם על ידי שאדם יקים מצות מזוזה בשלמות, יתעורר לחזור בתשובה ויהא יהודי כשר בכל עניניו?..... **כז**
- לב. שם שד"י שעל המזוזה מבחוץ הוא ראשי תבות "שומר דלתות ישראל", או "שומר דירת ישראל"..... **כח**
- לג. בצאתו מביתו יניח ידו על המזוזה ויאמר "ה' ישמר צאתי" וגו'..... **כח**
- לד. יניח אצבעו הנקראת אמה על שם שד"י שעל גבי המזוזה וינשקנה ויכון ס"ת יו"ד צד"י רי"ש, אותיות שד"י, ועל ידי זה נכנע היצה"ר..... **כט**
- לה. על ידי שם שד"י..... **ל**
- לו. ושם והי"ה..... **ל**

- לז. מכניעים את השד העומד בפתח עם שם"ה כמונים שלו..... ל
- לח. יתפלל ויאמר ה' ישמרי בכח שם שד"י, וחילופו תכ"ה שיצילנו מן היצה"ר..... ל
- לט. על ידי ראית המזוזה..... ל
- מ. נזכר האדם לקים שאר המצוות..... ל
- מא. מזוזה כוללת כל המצוות ושקולה כנגד כל המצוות..... ל
- מב. על ידי המזוזה פשיגנס ויצא מביתו יפגע תמיד ביחוד השם. - מי שיש לו תפלין בראשו ובזרועו, ציצית בבגדו ומזוזה בפתחו, מחזק הוא שלא יחטא..... ל
- מג. אשרי חלקם של ישראל שעל ידי ציצית, תפלין ומזוזה נפר בהם שהם בני מלכים..... לא
- מד. כל כמה זמן צריכים לבדוק את המזוזה כדי שתהיה פשרה להלכתה?..... לב
- מה. אינו נקרא צדיק תמים עד שיקים ראשי תבות של תמי"ם: תמי"ד יקיי"ם מצו"ת מצ"ת..... לב
- מו. מעשה נפלא שהקה רעם וברק בבית יהודי, ובדקו מזוזת ביתו ומצאו אותה חסר הפסוק "למען ירבו" וגו'..... לב
- מז. להזהר שלא שלא ימחק שם שד"י שעל גבי המזוזה..... לב
- מח. רשע שאינו נזהר במזוזה, לא יאריך ימיו בהצלחה, כי אם ירד מנכסיו, ועני חשוב פמת..... לב
- מט. למדתי בהלכות של חק לישראל יום רביעי לפרשת שופטים שפתב, אם ראית בית מדרש שלקחו אותו גויים תדע שעשו בו שלא כהגון, האם הרב יכול להסביר לנו בענין הזהירות בקדשת בית הכנסת וענינת אמן?..... לג
- נ. אהב לך את המצוה הדומה למת מצוה שאין לה עוסקים..... לג
- נא. את"ם הוא ראשי תבות א'מן, ת'פלין, מ'זוזה..... לג
- נב. אנחנו רוצים להתחזק בעבודת ה' ולהכין את עצמינו לקראת ראש השנה, ובפרט שאנו נמצאים בפתח זמן הגאולה ובכל יום אחפה לו..... לח
- נג. פשרות תפלין ומזוזות..... לח
- נד. סוגי האנשים שקונים תפלין ומזוזות..... לח
- נה. כור המבוקח באיזה מדרגה עומדים..... נו
- נו. מעשה נורא מהקלף, עם הרב ר' אליעזר זירקינד שליט"א..... לט
- נז. האם יכול להיות שאדם יקנה תפלין עם הקשר ובסוף יגלה שלא הניח תפלין מעולם, ומה העצה להינצל מזה?..... מא
- נח. כמה רבבות מאחבי היו מניחים כל יום תפלין פסולים, שהבתים לא היו מרבעות..... מא
- נט. נסח המודעה שנדפסה ב"מדריו לכשרות"..... מב

- ס. איך יכול להיות שמאות אלפים אנשים יהודים שומרי תורה ומצוות אינם מבינים ואינם שומעים מה שמעוררים אותם על גודל עניני השמירה והזהירות בתפלין ומזוזות? ... **מד**
- סא. מעשה נורא מהרמב"ם אודות אנשי מדינה אחת ש'כפרו בתחית המתים מן התורה מפני שנטמטמו במאכלות אסורות. .... **מד**
- סב. היכי דמי תשובה? ..... **מה**
- סג. המזוזות שיש לנו - האם הם באמת קשרים? ..... **מו**
- סד. אסון גדול בעיר בני ברק, בגלל שלא בדקו את המזוזה. .... **מו**
- סה. מעשה נורא מאירון שנפל עם 179 בני אדם ורק 5 יהודים נצלו. .... **מו**
- סו. אולי יש ל'ק' האדמו"ר סגולה מיוחדת לזכות לחזר בתשובה ולהיות צדיקים וטהורים? ..... **מח**
- סז. כמה רב כחו וקדשתו של רבי שמעון בר יוחאי בעולם. .... **מח**
- סח. ממצלות העוסק בספר הזהר בקצרה. .... **מט**
- סט. מי לה' אלי!!! ..... **נ**

גודל השכר והזכות בהוראת אצבע!

הגר"א במשלי (יב, יד), מבאר גודל הזכות שיש למזכי הרבים ומוכיח את חבריו, אם שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות, וגם אם לא שמע, אז מקבל כל חלקו הטוב, וזה שלא שמע לוקח ממנו את חלק הגיהנום שלו. הידעת? ברגע אחת אתה יכול לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה.. - עתה הכול בידך - אתה יכול לחלק 60 "ערכה של שעה", שמעודד ומעורר ללמוד זה"ק בכל יום. וכל הלומד שעה זה"ק בשבת עולה לו למאה מיליון שנה תורה, ואם תכפיל בכל שבתות השנה וימים טובים, לכל ימי חייו, תגיע ל-640 מיליארד שנה תורה. ואם בזכותך יתארגן שיעור לעשרה יהודים, תגיע ל-6 טריליון ו' 400 מיליארד שנה תורה. - ובזוה"ק (פ' ויצא קס"א). כתוב: שכל מה שנותנים משמים הוא באלף, ועוד כידוע כל עשרה ביה שכינה שריה, אתה מכפיל כל מנין יהודים באלף, תגיע ל-6 זיליון ו-400 טריליון שנה תורה. - ומי יוכל לחשב את גודל השכר הנצחי שיש לך מכך בוודאות!!! [לקבלת ספרים בחינם לחלוקה: 0548436784, "מפעל הזהר העולמי"].

דְּרָשָׁה לַחֲזוּק בְּדַק הַבַּיִת בְּעֵנֵי תַפִּילִין וּמְזוּזוֹת וּגְדָל מַעֲלַת עֲנִיַּת אָמֵן
וְהַשִּׁיר, וּמֵה שֶׁהַפְּלִיגוֹ וְאָמְרוּ בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ וְהַפּוֹסְקִים עַל פֶּה,

וּסְפּוּרִים גַּפְלָאִים

מִכֵּיךְ אֲדַמּוּ"ר מְהַאֲלָמִין שְׁלִיטָא

פְּרֻשַׁת פִּי תִצָּא

בְּיוֹם רְבִיעֵי פְּרֻשַׁת פִּי תִצָּא ח' אֶלּוּל שְׁנַת תַּשְׁע"א לַפ"ק

דְּרָשָׁה בְּרִדְיוֹ 2000

קְרִי'וּ:

כְּבוֹד הָאֲדַמּוּ"ר מְהַאֲלָמִין שְׁלִיטָא מְחַבְּרָם שֶׁל יוֹתֵר מֵאַלְף סְפָרִים בְּכָל טְבִילֵי הַתּוֹרָה - תַּפִּילִין,
מְזוּזוֹת, שַׁבָּת, פְּטָרוֹת, שְׁחִטָּה, נְקוּדָה, צְנִיעוּת, טְהוּרַת הַמִּשְׁפָּחָה, מְקוֹאוֹת וְעוּד.

הַסְּפָרִים עַל הַזוֹהַר הַקְּדוּשׁ וְעוּד, אֶפְשָׁר וְרַעֲיוֹ לְקַבֵּל בְּחֵינָם, אֶעֱלֶה כְּבוֹד הָאֲדַמּוּ"ר בְּטַלְכוּנוֹ:
0548-436784 וְאֶעֱלֶה הַמְּפִיעִים בְּכָל הָאָרֶץ, אֲשֶׁר עוֹשִׂים הַכֹּל בְּהַתְנַדְּבוֹת.

סו + סא

קְרִי'וּ:

הַמֵּאֲזִינִים מִבְּקָשִׁים לְשִׁיר אֶת הַשִּׁירָה שֶׁשֶׁרְתָם מִשִּׁירֵי בַר יוֹחָאִי לְכְבוֹד הַתְּנַא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן
בַּר יוֹחָאִי.

הָאֲדַמּוּ"ר:

נִיגוֹן אֲנִי מֵאֲמִין.

*

לְשֵׁם יְחִוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּיה, בְּדַחֲלֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ וְדַחֲלֵנוּ וְדַחֲלֵנוּ, לְיַחְדָּא שְׁמַ
יּו"ד ק"י בּוּא"ו ק"י בִּיחּוּדָא שְׁלִים (ה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. לְאוּקְמָא שְׂכִינְתָא מֵעַפְרָא,
לְעֵלוּי שְׂכִינְתָא עוֹזְנֵנוּ אִם הַבְּנִים שְׂמַחָה, וּבְהַדִּין סְפָרָא סֵפֶר הַזֶּה, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא
בְּרַחֲמֵי. וַיְהִי נֶעַם אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנְנָהוּ.

ברשות הרבנים הגאונים, של מייסדי רדיו אלפים שליט"א, ומזכי הרבים המקרבים את אחינו בני ישראל לאבינו שבשמים ה' עליכם יחיו, שארגנו את השעורים והדרשות, וברשות כל הקהל הקדוש הזה, יוסף ה' עליכם אלה פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם, אמן.

אנחנו מיחלים ומצפים שמקידוש השם הגדול והנורא הזה היוצא מהצבור השומעים שלנו, נזכה לברכת: "וקבצנו יחד מהרה מארבע כנפות הארץ לארצנו", בביאת משיח צדקינו במהרה בימינו אמן.

אני מאמין

אני מאמין

מבקשים ומיחלים עד מתי,
שיאמר לצרותינו די,

בנה ביתך בבתחלה,
בכח העצום של כל מילה,
לטל חלק בביאת הגאולה

בנה ביתך בבתחלה,
בכח העצום של כל מילה,
לטל חלק בביאת הגאולה

בצוותא נלמד בחשק,
נשאב קדושה במתק,
קול הזוהר, ישמע ברמה,
קול המעוֹרר את הנשמה,
קול הזוהר, ישמע ברמה,
קול המעוֹרר את הנשמה,

בזכות התנא האלוקי, רבי שמעון בר יוחאי,
בכל העולמות ישפע שפע רב, בלי די,

בזכות התנא האלוקי, רבי שמעון בר יוחאי,
בכל העולמות ישפע שפע רב בלי די.

תקיעת שופר

קריין, שאלה:

איך יכול להיות שדברים גדולים פאלו לזכות את הרבים ולהיות שתרף למפעל הזוהר לחלק ספרי זוהר בחינם, ולהשתתף בדברים הגדולים האלו ובפרט שהציעו לאנשים ללכת ישר לדפוס לשלם, ומפעל הזוהר לא מעוניין לראות כסף, רק להציל את עם ישראל לשם שמים, אז איך יכול להיות, שאין עשרות אלפים אנשים שישתתפו בדבר הגדול הזה?

תשובת הרב:

אספר סיפור נפלא עם הצה"ק רבי אלימלך ורבי ר' זושא זי"ע. שניהם הלכו יחדיו לאסוף כסף לפדיון שבויים, הם הגיעו לבית אחד של עשיר גדול מאוד. העשיר הזה הכניס אותם לביתו בכבוד גדול ונתן להם כסף משומש מאוד, כמו בימנו חמשה אנגרות בלבד. [המטבע הזאת היה נתון לכל אחד שבא לקבץ צדקה, וכולם זרקו לו את זה חזרה בפנים. לכן שנים רבות שהכסף הזה לא הלך ממנו, ונשאר אצלו, וכל פעם שמקבצי הצדקה יצאו מהבית, העשיר היה עומד מאחורי הדלת לשמוע איך שמקללים אותו ומדברים עליו כל מיני דברים גרועים]. כשהצדיקים הקדושים האלו יצאו, אמר הרבי ר' זושא לרבי אלימלך זי"ע, מה נעשה הוא לא ברשימה! העשיר שומע דיבורים כאלו, פתח הדלת ושאל אותם מה זה שאמרתם שאני לא ברשימה? האם אתם עשיתם טעות שבאתם אלי, זאת אומרת שאני לא ברשימה לבוא אלי לקחת כסף?

הצדיק עונה להעשיר, לא, לא, לא על הרשימה בארץ דיברנו, רק על הרשימה בשמים. כי בשמים יש רשימה מי שיש לו הזכות לתת כסף לצדקה הגדולה הזאת של פדיון שבויים שאנחנו אוספים, וזה דבר גדול מאוד, וחשבנו שאם נתתם מטבע כזאת, זאת אומרת שאתם לא ברשימה הזאת בשמים, ואין לנו שום תלונות עליך חס ושלום, דיברנו רק מה הולך בשמים, ואיך כל דבר עובד בשמים.

העשיר אומר, אם מדברים על רשימה כזאת, אני רוצה לדעת כמה כסף אתם צריכים בשביל הפדיון שבויים?

ענו לו סכום גדול מאוד... העשיר אומר אני רוצה לתת לכם את כל הכסף שאתם צריכים בשביל המצוה הגדולה הזאת, והולך ומביא כלי גדול של חתיכות מטבעות של זהב, ורוצה לתת כל הכסף, הצדיקים אומרים לו, סליחה, אנחנו לא יכולים לקחת כל הכסף רק חצי מהסכום שאנחנו צריכים, כי יש ברשימה עוד הרבה יהודים שצריכים לזכות למצוה הגדולה הזאת, וקיבלו רק חצי מהסכום.

מהסיפור הזה אנחנו רואים מוסר השכל, שלא כל אחד יכול לזכות למצוות גדולות כאלו, להביא את המשיח, וכמו שכתב הרבי מקאמארנא זי"ע, שלזכות לדברים כאלו, צריכים הרבה לבכות להשי"ת שיזכו להינצל מהערב רב ולעשות הכל רק לשם שמים,

לזכות את הרבים*, זכויות כאלו לא מחלקים בחינם, ואפילו אלו שמזכים את הרבים,

א. ואפ"ל בביאור הכתוב "מלחמה לה' בעמלק מדר דר", דהנה איתא בזוהר הקדוש על פסוק זה (דף ס"ז) "מלחמה לה' בעמלק מדר דר", אמר ר' יהודה בכל דרא ודרא בכל דרין דאתיין לעלמא לית לך דר דלית בהו מההוא זרעא בישא וקב"ה אגח בהו קרבא, רבי יצחק אמר ועלייהו כתיב יתמו חטאים מן הארץ, עיי"ש.

עוד איתא בזוה"ק (ח"ב דף קכ:) דערב רב אינון יין דנתנסך לעכו"ם, ומנהון משומדים מינים ואפיקורסים משומדים לעבירות שבכל התורה כולה.

ובספה"ק אור החמה (פ' נשא בשם הרמ"ק) כתב וז"ל, הערב רב הם גויי הארץ נשמת החיצונים. ושם (על זוה"ק משפטים דף ק"כ ע"ב) וז"ל מלחמה לה' בעמלק שהם ערבוביא בישא שכולם נתערבו אלו באלו וזרע עמלק נתערב בהם ויש רשעי ישראל שהם נחשבים מכולם שהם פריצי ישראל מהרסיך ומחריבין ממך יצאו וכו'.

ובבני יששכר (מאמרי חודש אדר) כתב, כתות הערב רב אשר בקרבנו הם יושבים, מינים מוסרים אפיקורסים, הן המה משורש עמלק הדעת דסטרא אחרא ער"ב ר"ב גימטריא דע"ת כאשר תראה בדורות הללו אשר בעוה"ר נתרבה האפיקורסות, וגם אותן דקיימין כלי חמס על ישראל לפשוט את עורם מעליהם בעצות רעות בחוקים לא טובים וד"ל, ע"כ. ועיין בספה"ק תולדות יעקב יוסף פרשת נשא.

ובזוהר חי פרשת בראשית (דף ק"ג) כתב וז"ל, ועתה רוב הדור עם הראשים שלהם הם מערב רב, ע"כ. ובספר דברי חיים בהשמטות לפרשת ויקהל כתב וז"ל, דלפני ביאת המשיח יהיו רוב הרבנים מהערב רב כו', וז"ל הדברי חיים שם: כי ישראל בעצמן קדושים אך הערב רב כל חסדים דעבדי לגרמיייהו עבדו כנראה בעליל שהרבנים והחסידים והבעלי בתים שבדור המה בעוה"ר רובן מערב רב ורוצים לשרור על הציבור וכל מעשיהם רק לגרמיייהו לקבל כבוד וממון ולכן אין להתחבר רק אם עובדים באמת שמוסרים נפשם לד' לא לקבל שום תועלת לעצמם, ע"כ עיי"ש עוד.

ועיין ברעיא מהימנא פרשת נשא וז"ל, א"ל רעיא מהימנא באומאה עלך בשמא דיקו"ק לא תאחר בכל יכולתך דהא אנא בצערא סגי, ויפן כה וכה וירא כי אין איש עוזר לי לאפקא לי מהאי צערא בהאי גבורה דאתמר עלי ויתן את רשעים קברו, ולא אשתמדוען בי ואני חשיב בעינייהו בין רב רשיעייא ככלב מת דסרח בינייהו דחכמת סופרים תסרח בינייהו בכל קרתא וקרתא ובכל אתר דישראל מפוזרין בין מלכוון ואתהדרו אינון ערב רב רעין על ישראל עאנא דקב"ה דאתמר בהו ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם ולית לון יכולת למעבד טיבו עם תלמיד חכם, ואנשי חיל ויראי חטא מסובבים מעיר לעיר ולא יחוננו, ומחרימין ערב רב בינייהו ולא יהבין לון באתרין סגיאין אלא דבר קצוב דלא היא תקומה לנפילו דלהון ואפ"י חיי שעה, וכל חכמים ואנשי חיל ויראי חטא בצערא בדוחקא ביגונא חשיבין ככלבים, בנים המסולאים בפז איכה נחשבו לנבלי חרש בראש כל חוצות, דלא אשכחו אכסניא בינייהו, ואינון ערב רב אינון עתירין בשלוה בחדווא בלא צערא בלא יגונא כלל, גזלנין מארי שוחד דאינון דייגין רישי עמא, כי מלאה הארץ חמס מפניהם, עלייהו אתמר היו צריה לראש, באומאה עלך זמנא תניינא, ע"כ. ונמצא מכל זה דברים נוראים, דרוב הרבנים ובעלי בתים הם של הערב רב, וצריכים ללחום נגדם במלחמה גדולה, ובעוה"ר לא די שאין נלחמים נגדם אלא הרבה אנשים יש להם קשר אתם ובונים להם בנינים ופלטרין גדולים, ונותנים להם

אם לא מתפללים ובוכים לה' לא זוכים לדברים גדולים כאלו, כמו למשל עם

ממון כסף רב, ויש להם שם כבוד ויקר וגדולה, והצדיקים האמיתיים המקושרים לה' יושבים בעניות ל"ע וא"א להם לפעול ולעשות לצרכי שמים כראוי, להרבות פעלים לתורה וליראת שמים.

ב. ועל פי הנ"ל אפשר להבין מה שכתוב בספה"ק היכל הברכה (בפרשת ואתחנן הנ"ל על פסוק הטיבו וגו') וזה לשונו: "ואני תמהתי על בעלי בתים הכשרים למה ישנו כל הלילה ויבלו ימיהם בהבל, למה לא יעמדו באשמורת לומר תהלים וחצות כפי כחם ואחר כך ילכו להתפלל מלה במלה בכוונת הלב, כל חד כפום שיעור דיליה, ואם הוא בר הכי ללמוד על כל פנים משניות, למה ימנע עצמו מזה ולומר איזה דפין מן הזוהר הקדוש כי כל דיבורים אלו הם קישוטי הנפש חיים לנפשו, למה לא ילחם עם חלק הרע שבנפשו המונע אותו בחכמות זרות ואם ההתחלה יהיה לו קשה שלא יטעום אלא מרירות, סופו יהיה לו אור וחיות ומתיקות וחיים לנפשו בזה ובבא וכו'. ואם יסמוך בעל הבית הכשר שהוא מתומכי התורה בוודאי אין דבר גדול בעולם מן מי שהוא תומך התורה אבל זעירין אינון, ועוד שיש הרבה טועין ומטעין ואם אין לו זכות לא יזכה לזה אלא ידבק עצמו בשד יהודי שהוא תלמיד חכם, והרבה צריך בקשות ורחמים בבכיה שיזכה לדבק עצמו בתלמיד חכם אמת וצדיק, ולזה לא יזכה אלא על ידי זכיות הרבה ותפלות ותחנונים כי מן השמים אין נותנים שום דבר קדושה ומצוה אלא על ידי זכות הקדום וטורח ובקשות ותפלה" ע"כ. והכוונה במה שכתוב ואם אין לו זכות לא יזכה לזה אלא ידבק עצמו בשד יהודי שהוא תלמיד חכם, י"ל ג"כ כנ"ל, דיכול להיות שהוא תלמיד חכם אבל עדיין יכול להשתייך ח"ו לכת הערב רב והסטרא אחרא רח"ל, וע"כ צריך לזה זכיות הרבה ותפלות ותחנונים שיזכה לדבק עצמו בתלמיד חכם אמת וצדיק, וד"ל.

וכמה נוראים הדברים שכתב בספה"ק תולדות יעקב יוסף (פרשת נשא, ד"ה העולה) וז"ל: "העולה מזה דראוי העושר לילך אל החכם לקבל ממנו חכמה כמו שהחכם הולך אצל העושר לקבל ממנו חסד מעשרו כי זה תכלית הבריאה כמ"ש במדרש (שוחר טוב) (תחומא משפטים ט') על פסוק ישב עולם לפני אלקים ר"ל שאל שיהיה כולם שוין בעושר וחכמה שלא יצטרכו לקבל זה מזה, והשיבו רוח הקדש אם כן חסד ואמת מן ינצרוהו, כי במה יזכה זה עם זה, משא"כ עכשיו החכם מקבל חסד מהעושר והעושר מקבל מן החכם תורה וחכמה הנקרא אמת, ובשכר שמשפיעים זה לזה בחכמה ובעושר כך מלמעלה יורד השפע וכמ"ש בש"ס ולמוכיחים יונעם ועליהם תבוא ברכת טוב, כל זמן שתוכחה בעולם ברכה בעולם וכו' (תמיד כ"י ע"א) ור"ל שגורם שפע כנ"ל, וכמ"ש בתיקונים (תיקון מ"ד) יעו"ש". "ובזה יובן חסד ואמת נפגשו, ר"ל כשעושיין להשפיע זה לזה החכמים מקבלין חסד מהעושר והעשירים שומעין חכמה ומוסר הנקרא אמת מהחכמים שהוא עיקר התכלית כמ"ש חסד ואמת מן ינצרוהו כנ"ל, אז גורמים ליחד ב' מדות הגורמין שפע וברכה בעולם, וזהו צדק ושולם נשקו" וכו'.

"ובזה יובן דברי נעים זמירות ישראל בפתח דבריו, למה רגשו גוים ולאומים יהגו ריק יתיצבו מלכי ארץ וגו' ור"ל שלא אמר זה דרך תרעומות להתרעם למה רגשו וכו' רק שאמר דרך מוסר לעמו ישראל בטוב טעם ודעת להבינם למה רגשו גוים ולאומים יהגו ריק להתעולל עלילות בריק והבל על בחירי אומה ישראל, כאשר באזנינו שמענו עלילות שונאינו בכמה מיני תחבולות אין מספר להעלותן אשר האומות מעלילין והם המוני האומות

הנקראים גוים שרגשו וגם השרים של המדינה מאומות העולם הנקראים לאומים יהגו ריק, היאומן כי יסופר להאמין מחכמי אומות העולם על דברי הבל וריק כזה, אבל זה נמשך מצד כי יתיצבו מלכי ארץ מאן מלכי רבנן (גיטין ס"ב ע"א) שמעמידין על פי השר שארץ שלו, וזה שנצב לרב שנקרא מלך על פי מלכי ארץ שהארץ והעיר שלו אחר חורבן הבית [ותיבת מלכי משמש לכאן ולכאן] ויתיצבו מלכי ארץ ורוזנים שהם המנהיגים של הרב הנ"ל נוסדו יחד על ה' ועל משיחו, כי מיד יועצים עצות על ה' בענין מאכלות אסורות להעביר שוחטים טובים ולהעמיד רעים לפי רצונו וכיוצא בזה לפי מה שראתה עיני ועל משיחו שהם הלומדים העוסקים בתורה ועבודה איך לגרשם מהעיר ולבטל מנין שלו יעשו כעובדא דאחז המלך שאחז בתי כנסיות ובתי מדרשות ואמר אם אין חכמה אין הקב"ה משרה שכינתו בישראל שנאמר חתום תורה בלימודי וכו' (ישעיה ח'), ננתקה את מוסרותימו ונשליכה ממנו עבותימו, ור"ל כי עצתם איך להשליך עבותות האהבה שבינם לבניו ית' ע"י שיש להם מקום מיוחד להתלמד ולהתפלל ולהסיר מוסרותימו שע"י תורה ומוסר כולם נכנעים לפניהם ולהסיר עול מעלינו זהו תוכן עצתם".

"והנה באלו יש ב' כתות כנ"ל שיש יראי השם לשם שמים וכנ"ל, ובזה אמר יושב בשמים ישחק ר"ל כי זה שהוא ברום המעלות בשמים שכבר נתקשר באהבה ית' גם עתה ישחק וישמח ולא יחוש כלל לעצתם, משא"כ אד' ילעג למו, כי כת ב' הנ"ל שהי' במדרגה תחתונה הנק' אד' כנודע שלא היה לשם שמים רק ליטול את השם שהוא מחסידי ארץ, וכעת שרואה שיועצים עליהם הרוזנים וכו' מיד הוא עצמו ילעג למו על היראים כדי שלא ימצא בו שום דבר מחסידים שלא ילכד בעצת רוזנים, וזה הוא השמירה של מעלה לבל יכנס פנימה כל מי שיהי' כי מי שאינו הגון אז ידבר אלימו באפו ובחרונו יבהלמו כדי שיהיו נרפים מהתורה והעבודה לכוונה הנ"ל, אבל ואני נסכתי מלכי על ציון הר קדשי, ור"ל שדוד אמר על עצמו ואני שעמדתי בנסיון כל הבזיונות והשפלות וכעת אני נסכתי מלכי שאינו נצב ממלכי ארץ עפ"י השררה רק ואני נסכתי מלכי שהוא אלקי עולם ה' על ציון הלומדים המצויינים בהלכה שעיקר מלכותי ונסיכותי הוא על הלומדים העוסקים בתורת ה' ועבודתו כמ"ש חבר אני לכל אשר יראוך וכו' (תהלים קי"ט) ועל זה הוא סמוך לשון חיבור כמו ועליו מטה מנשה (במדבר ב') כי הם נטורי קרתא (פתיחתא דאיכ"ר א') וא"צ לומר שלא לגרשם מהעיר רק שהם עיקר ממשלתי. וגם על הר קדשי שהם ראשי קציני אלופי ישראל שהם נקראים הר והם גורמים קדושתו כמ"ש (דברים ב') ויהי כאשר תמו וידבר ה' אלי שאין קדושת שמו על נביאים כי אם בזכות ישראל ומה שהעמיד ית' אותי לנסיך ומלך הוא בזכות ישראל שהם נקראין קודש ישראל לה' ראשית תבואתו (ירמיה ב') וחס על כבודם שיהיה להם רועה נאמן לבל יגיס דעתו עליהן כמו שאמרו (יומא כ"ב ע"א) אין ממנין פרנס על הציבור אלא אם כן קופה של שרצים תלוין אחוריו", עכלה"ק הנוגע לענינינו.

רואים אנו ג"כ מדברי התולדות יעקב יוסף שהצדיקים ועובדי ה' יושבים בעניות ובדחקות משא"כ אותם שדורשים רק כבוד עצמם יושבים על מי מנוחות ולא חסר להם כלום וכנ"ל. ולכן צריך באמת סייעתא דשמיא גדולה לזה, שתהי' הצדקה שנותן באופן ראוי והגון, שיתן לעני הגון ת"ח וירא שמים שאינו שייך לכת הערב רב רח"ל. וזהו מרומוז כאן בפסוק "כי יד על כס י-ה", פי' כדי שתהא המצוה שנותן צדקה ומעשר על כס י-ה ויהי' הכסא שלם, צריך האדם לדעת שהוא **מלחמה לה'**, כי הס"מ מסמא את עיניו ואומר לו על העמלקים שהם צדיקים, ולהיפך על הצדיקים אומר לו שאינם צדיקים אמיתיים רק מהערב רב רח"ל, וזהו מדור דור שהמלחמה הזאת הוא מדור דור, שעל כן לא זכינו לגאולה השלימה בדורות

הספרים החדשים של זוהר השבת 5 כרכים וזוהר חק לישראל 5 כרכים, מי שלומד את זה רק חצי שעה תיכף חוזר בתשובה, כי רואה את האמת של החיים, וצריכים רק להדליק את הנשמה כי כל ישראל קדושים, רק שאנחנו בתוך ערב רב גדול, כמו שכתוב בזוהר הקדוש. ובגלל זה עשינו ספרים שמי שלומד בזה רק קצת קיבל את הזריקה הראשונה, וזה כבר מספיק שהנשמה שלו תבין מה חובתו בעולמו, בספרים אלו יש לכם ליקוט מכל ספרי הזוה"ק עם ביאור בעל הסולם זצ"ל על עניני שכר ועונש וזיכוי הרבים.

ולזכות לדברים גדולים כאלו, זה לא פשוט, לא מחלקים את הזכויות האלו בחינם, צריכים הרבה לבקש מהקדוש ברוך, אדרבה, תנסו לבקש מהקדוש ברוך הוא שאתם

הקדמונים אע"פ שהיו צדיקים גדולים וקדושים, מ"מ עדיין לא זכינו לגאולה, והטעם בזה כי הצדקה אינה באופן הראוי, מחמת עצת היצה"ר שהוא עמלק, ויודע שבזה תלוי עיקר מפלתו כנ"ל.

ודבר זה מרומז בפסוק השקיפה ממעון קדשך מן השמים, וצ"ב למה לא אמר בלשון שהש"ת יראה, "ראה" ממעון קדשך מן השמים. אך התירוץ על זה הוא שיש כמה אופנים של ראייה, ובחינת השקפה הוא ראייה חזקה, והכוונה בזה, אם כשנותן מעשר וצדקה ג"כ משקיף ומחפש ליתן לצדיק באמת, אז הש"ת נותן לו ג"כ מדה כנגד מדה. ומתורץ קושייתנו מדוע יש כמה וכמה אנשים שנותנים מעשר וצדקה ואין רואים שיתעשרו, אך הטעם בזה כיון שאין המעשר והצדקה באופן הראוי כדת וכדין, וע"כ גם לא זכינו עדיין לגאולה אף שאמרנו רז"ל גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה, והרי בכל הדורות נתנו ישראל צדקה ומעשר, אך לזכות לזה שיהי' צדקה הגונה כראוי צריך זכות גדול, וע"כ עדיין לא נושענו. ומבואר לפי"ז ג"כ מ"ש השקיפה ממעון קדשך מן השמים, דהשקפה היינו הבטה חזקה, והכוונה שהקב"ה משקיף ממעון קדשו מן השמים לראות אם נותנים צדקה ומעשר כראוי, שע"ז מקיימים מחיית עמלק ושיהי' כסאו שלם.

ובזה יש לפרש הפסוק ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה, פי' ושביה בצדקה שצדיקים האמיתיים כאילו שהם בשביה אצל הרבנים ובעלי בתים ששייכים לערב רב כנ"ל, וע"כ סיים הכתוב בצדקה, שצריכים סייעתא דשמיא ליתן צדקה לצדיקים אמיתיים ולתלמידי חכמים ויראי שמים. ויובן ביותר על פי מה ששמעתי מת"ח וחסיד אמיתי ששמע מהרבי מליובאוויטש זי"ע שצדקה צריכים ליתן לכל אחד, אבל סכומים גדולים צריכים ליתן ליחידי סגולה. ולפרש קצת דבריו הק' י"ל, כי הרודף צדקה הקב"ה ממציא לו מעות ובני אדם מהוגנים לזכות בהם כדי לקבל עליהם שכר, ועי"ז זוכה גם כן לבנים בעלי צדקה וחסד. ויש לומר עוד רמז בפסוק הנ"ל כי יד על כס י"ה מלחמה לה' בעמלק מדר דר, דתיבות "יד על" עולים מספר קי"ד, ויש בזה רמז לשם יב"ק (ר"ת יענונו ב'יום ק'ראנו) עם ב' ידות, רמז ליד הנותן ויד המקבל, דע"י מצות צדקה מקשרים ומשלבים שמותיו הק' של הקב"ה. ויש לומר עוד דתיבות כ"ס י"ה בגימטריא צ"ה, שהוא מספר ב' שמות הקדושים שיהיו לעתיד לבוא, אדנ"י יהי"ה (ככתוב ביום ההוא יהי"ה ה' אחד ושמו אחד), ולרמז כנ"ל דגדולה צדקה שמקרבת את הגאולה, דע"י הצדקה גורמים שתהי' הגאולה וישולבו ב' שמות הק' אדנ"י יהי"ה.

רוצים להיות ברשימה לזכות את הרביס', וה' בוודאי יעזור לכם, כי כך כתוב ב"שבט מוסר" וב"ראשית חכמה" ועוד, שכל בעל תשובה צריך לזכות את הרבים, והלוואי שאני ביחד עם כלל ישראל נזכה להיות בעלי תשובה באמת.

רבותי!!! דעו אין זמן, פל רגע שעובר מאחר מדי!!! צריכים לעשות תכף ומיד, כמו שאמר רבי שמעון בן יוחאי לאליהו הנביא זכור לטוב:

זֶה לְשׁוֹן הַזוּהַר הַקְּדוּשׁ פְּרֻשֵׁת כִּי תִצָּא (דף רפב ע"ב): [ועוד אמר רבי שמעון] ומארי מתניתין, לא אשתמודען ליה לרעיא מהימנא. [וחכמי המשנה אינם מכירים את הרעיא מהימנא בהיותו בגלות אסור בבית הסוהר, ואמר רבי שמעון לאליהו הנביא] אליהו, באומא עלך בשמא דהוי"ה, ובשמיה מפרש, [אליהו אני משביעך בשם הוי"ה ובשמו המפרש שהוא השם מ"ה שבז"א], גלי ליה לכל רישי מארי מתניתין, [תגלה את הרעיא מהימנא בסוד הגאולה לכל ראשי חכמי המשנה], דישתמודעון ליה, [שיפירו אותו עין בעין, וידעו שהוא מאיר את שכלם ומשפיעם שפע חכמה להבנת התורה], ולא יתחלל יתיר, [ולא יתחלל עוד יותר בגלות] דאתמר ביה, [לגבי עלמא] (ישעיהו נג ה) [שעד עתה נאמר במשה] "והוא מחלל מפשענו". [פירוש שהוא מחולל בגוים מחמת פשעינו, ומעתה יקל העל מעל צוארו בזכות סודות התורה שחדשנו עתה, ועוד אמר רבי שמעון לאליהו] לית לך צורך למיטל רשו [אין צורך לבקש רשות מהקדוש ברוך הוא] דהא אנא שליחא דמארי עלמא, [כי אני השליח של רבון העולם] וידענא דאי אנת עביד דא, [ואני יודע שאם אתה תעשה זה שתפרסם תורת הסוד] דיודי לך קדשא ברין הוא עליה, [שבדאי יודה ויסכים עליו הקדוש ברוך הוא] ויסתלקון בנך בגיניה, [ויתעלו בנך בשבילו, רצה לומר שיקל על הגלות מעל בני ישראל, וקרא לישראל בנים לאליהו, לפי שהוא ביסוד עם השכינה, והוא כרוב תחתיה, ובבחינת זו ישראל נחשבים לבנים לאליהו, (בדפוס ראשון קרימונא שי"ח, הנסח תחת "ויסתלקון בנך" ויסתלקון מנך שפרושו על ידך יתעלה)] עילא ותתא. [כי על ידי העליה למטה, יתקשרו בשורשם למעלה, כמו שכתב הרשב"י שאי אפשר לזכות ליראת שמים בלי למוד הזוהר הקדוש] וממשיך רבי שמעון ואומר לאליהו הנביא זכור לטוב, ולא תתעכב למעבד, [ולא תתעכב

ועפ"ז יש לפרש מ"ש בבעל הטורים על פסוק מלחמה לה' בעמלק מדר דר - מדר דר בגימטריא לימי משיח. ועיין רש"י שכתב כי יד וכו' נשבע הקב"ה שאין שמו שלם ואין כסאו שלם עד שימחה שמו של עמלק כולו, וכשימחה שמו יהיה השם שלם והכסא שלם וכו'. והכוונה בזה לדרכינו, דע"י הצדקה שנותנים ביד גורמים בזה לקרב את הגאולה, וזהו שכתב בעה"ט מדר דר בגימטריא לימי משיח, דע"י כי יד על כס י"ה מקרבים את ימי ביאת משיח כנ"ל.

ד. שהצדיק בעצמו כל בקשותיו הם לצורך הכלל, כדאיתא במשנה (סוכה ל"ו): אר"ע צופה הייתי ברבן גמליאל ור' יהושע, שכל העם היו מנענעים את לולביהם והם לא נענעו אלא באנא ה' הושיעא נא, וראיתי בספרים לפרש היינו שרוב העולם מבקשים על הפרנסה והם בקשו רק על ישועה כללית של כל ישראל.

מלעשות דבר זה, לא שבוע ולא חדש ולא שנה, אלא מיד. [לא שבוע ולא חודש ולא שנה אלא תעשה אותו מיד, רצה לומר על ידי פעלתך למטה יהיה סעד וסמך קצת להשכינה ולמשה רעיא מהימנא בהיותם בגלות עם בני ישראל] (רמ"ק ומפרשים).

ללמוד וללמד ולהפיץ

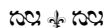
כל יהודי ויהודי צריך לעסוק בזכוי הרבים של הפצת הזוהר הקדוש, כל אחד יכול לחלק ספרי תיקוני זוהר לבתי מדרשים, לכוללים ועוד.

לקבלת ספרי הזוהר ותיקוני זוהר בחינם, ליצור קשר: 0548436784. אפשר לקבל בחינם סט זוהר 70 כרכים לכל בית מדרש או קבוצה שרוצים ללמוד. מי שרוצה לזכות את הרבים לחלק בחינם ספרי הזוהר ותיקוני זוהר ועוד לכל הבתי מדרשים בעירו, נא להתקשר אלינו, 0548436784.

כל הספרים החדשים: תיקוני זוהר המחולק "השבת והזוהר" 5 כרכים, ו"זוהר חק לישראל" 5 כרכים, ו"תיקוני זוהר" המתורגם בלשון הקודש מחלק לשנה ולארכעים יום לקראת ראש חודש אלול, אפשר לקבל בנקודות של מפעל הזוהר, 0548436784.

גם אפשר לקבל אצל הרב פנחס ראובן ובכל נקודות מפעל הזוהר את הסט החדש של זוהר המתורגם בלשון הקודש עשר כרכים מסבסד במקום ב-500 ש"ח מקבלים רק ב-130 ש"ח, נשאר עוד מספר מצמצם, ישנם אנשים שקונים מאות סטים ב"ה ועושים שיעורים בבתי מדרשים, ואם אתה קונה עשר סטים ועושה שיעור בבית המדרש שלך, וכל זה עולה לך רק 1300 ש"ח, ואתה זוכה בשבת אחד בלמוד שעה אחת לטריליון שנה תורה! זה מהמופתים הגדולים של הרשב"י שזכה אותנו בדור השפל הזה, ומי שיש לו קצת שכל ירכש לעצמו עשר סטים ויעשה שיעור בבית מדרשו, ויזכה בכל שבת בשעה אחת תורה, ליותר תורה ממה שלומדים כל אברכי הכוללים בכל ארץ ישראל בעשר שנים, כל זה אתה יכול להרויח במפעל הפיס של הזוהר הקדוש. ומי

שמאמין בשכר ועונש, אי אפשר שלא יקח העצה הטובה הזו.

קריין, שאלה:

אנו נמצאים בפתח חודש התשובה ועם ישראל קדושים שומעים קול שופר ומתעוררים לשפר המעשים, אולי כ"ק אדמו"ר יכול להדריך אותנו במה צריך שגשים ראשונה מנגמתנו, גם שמענו שכבודו נלחם כל כך הרבה על כשרות התפליו והמוזות, וכו' שמעתי שהבאבא סאלי ז"ע היה מזמין תפליו חדשות כל כמה חדשים, מה הסבה?

תשובת הרב:

בואו ונבאר ענין מצות תפילין ומצות מזוזה (הנלמדים מפרשת ואתחנן^ו), ונשנו בפרשת עקב^י), שהם המעידים על היהודי כי ה' בקרבו כמו שכתוב במסכת ברכות (ו) שבתפילין קיימת עדות הודית שלנו על הקב"ה ושל הקב"ה עלינו, וזה רק אם התפילין כשרות.

מהלכות מצות תפילין: הנה אמרו חז"ל (ברכות דף ו' ע"א): מנין שהתפילין עוז הם לישראל, דכתיב (תבוא כח, ו) "וּרְאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שָׁם ה' נִקְרָא עֲלֵיךָ וַיִּרְאוּ מִמֶּךָ", וְתִנְיָא, ר' אליעזר הגדול אומר אלו תפילין שבראשי.

וז"ל הלכות קטנות להרא"ש הלכות תפילין (ט"ט מ"ח): מפני קיום מצות תפילין [שמניחין על הזרוע והקדקוד] ותיקונן^ז, יתקיים באנשי המלחמה "וְיִטְרַף זְרוּעַ אָף קְדָקֹד" (ברכה לג, ט), עכ"ל.

ה. מצות תפילין מפסוק (פרשתנו ו, ח) "וקשרתם לאות על ירך והיו לטוטפות בין עיניך", ומצות מזוזה מפסוק (שם, ט) "וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך".

ו. מצות תפילין מפסוק (יא, יח) "וקשרתם לאות על ידכם והיו לטוטפות בין עיניכם", ומצות מזוזה מפסוק (שם, ט) "וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך".

ז. ובזהר פ' בראשית (דף כ"ג ע"ב) כתב, וז"ל: **אי צלותא סלקא שלימא, בעטופא דמצוה ותפילין על רישא ודרעוא, אתמר בהו וראו כל עמי הארץ כי שם הוי"ה נקרא עליך ויראו ממך**, שם ה' אוקמוה דאיהי תפילין דרישא, ומאן דחזי שם הוי"ה על רישא בצלותא דאיהו אדנ"י, מיד כולהון ברחין, הה"ד (תהלים צא, ז) **יפול מצדך אלף וגו'**, עכ"ל. [ואם התפילה עולה בשלימות, שהיא בטלית של מצוה ותפילין על ראש וזרוע, אז נאמר בהם וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך, שם ה' בארוהו שהוא תפילין של ראש, וכל הרואה את שם הוי"ה על הראש, בהתפילה שהיא שם אדנ"י, תיכף בורח, וז"ש יפול מצדך אלף וגו' (פירוש "הסולם" כאן)].

ח. כהגירסא שהובאה במעדני יו"ט שם (שינוי בהלשון - לא בתוכן הענין).

ט. כלומר, כל מה שתקנו ג"כ חכמים, כי הש"י מסר לחכמים לתקן תקנות טובות ונכוחות בענין כל מצוה ומצוה, ולכך שפיר מתקיים גם על ידי תיקוניהם קרא דוטרף זרוע (מעדני יו"ט כאן אות פ').

י. ומעיר על זה כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש זי"ע (בלקוטי שיחות, חלק ט' ע' 11 שוה"ג הב' להערה 57), וז"ל: שזמה מובן, אשר גם בבני גד, מה שהי' בהם "וטרף גו" הוא מצד מצות התפילין שהיתה בידם. וכמפורש בבחיי ס"פ מטות, וז"ל: "כי היו בטוחים בגבורתם וכוחם בזכות המצוה שבידם, וכענין שדרשו רז"ל וטרף זרוע בזכות תפילין שבזרוע אף קדקוד, בזכות תפילין שבראש".

השייכות של תפילין לבני גד - יש להעיר: גד הוא אותיות ג' ד' (ראה אוה"ת [לאדמו"ר ה"צמח צדק]) ויחי שפב, ב ואלך ובהנסמן שם), ובתפילין אמרו (זח"ג רע"מ רנד, ב. וראה ג"כ שם רסב, ב): "ש"י"ן דתלת ראשין וש"י"ן דארבע ראשין דתפילין כו". (ולהעיר מסיודר [לכ"ק אדמו"ר ר' דוב

כל המניח תפילין מאריך ימים

ז"ל הש"ס מסכת מנחות (דף מ"ד סע"א ואילך): ואמר ר"ל, כל המניח תפילין מאריך ימים, שנאמר (ישעי' לח, טז) "ה' עליהם יחיו" (אותם שנושאים עליהם שם ה' בתפילין, רש"י) ולכל בן חיי רוחי ותחלימני והחיני".

וז"ל רמב"ם (הל' תפילין פ"ד): כל הרגיל בתפילין מאריך ימים, שנאמר "ה' עליהם יחיו", עכ"ל.

ועל דרך זה מבואר בזהר פרשתנו (דף רס"ה ע"א) בגודל מעלת ענין הנחת תפילין (וכן בגודל מעלת מצות ציצית ומצות מזוזה). וז"ל שם: אמר רבי שמעון, בשעתא דבר נש אקדים בפלגות ליליא, וקם ואשתדל באורייתא עד דנהיר צפרא, בצפרא אנח תפילין ברישי' ותפילין ברשימא קדישא בדרועי', ואתעטף בעיטופא דמצוה, ואתי לנפקא מתרעא דביתי', אערע במזוזה רשימא דשמא קדישא בתרעא דביתי', ארבע מלאכין קדישין מזדווגן עמי', ונפקין עמי' מתרעא דביתי', ואוזפי לי"א לבי כנישתא, ומכריזי קמי': הבו יקרא לדיוקנא דמלכא קדישא, הבו יקרא לברי' דמלכא, לפרצופא יקרא דמלכא, רוחא קדישא שריא עלי'. אכריזי ואמר (ישעי' מט, ג) "ישראל אשר בך אתפאר". כדין ההוא רוחא קדישא סלקא לעילא, ואסהיד עלי' קמי מלכא קדישא. כדין פקיד מלכא עילאה למכתב קמי' כל אינון בני היכלי', כל אינון דאשתמודען קמי'. הדא הוא דכתיב (מלאכי ג, טז) "ויפתב ספר זכרון לפניו ליראי ה' ולחשבי שמו". מאי "ולחשבי שמו", כמה דאת אמר (שמות לה, לה) "ולחשבי מחשבת", אינון דעבדין לשמי' אומנותא בכולא: אומנותא דתפילין בבתיהון ברצועיהון וכתבתהון; אומנותא דציצית בחוטיהון בחוטא דתכלתא; אומנותא דמזוזה. ואילין אינון חושבי שמו. וכתבי "ולחשבי מחשבת". ולא עוד, אלא דקוב"ה משתבח בי' ומכריז עלי' בכולהו עלמין: חמו מה ברי' עבדיה בעולמי', עכ"ל.

בער מליובאוויטש] שער התפילין, שבחי' המוחין שבתפילין, בתחילה הם ג' ואח"כ נחלקים לד'. עיי"ש). עכ"ל כ"ק אדמור"ר מליובאוויטש זי"ע.

- יא. לשומר... שלא יפגעו בו החיצונים, שהאוויר מלא מהם (אור יקר להרמ"ק, כרך ט"ו ע' י"ב).
- יב. וז"ל התיקוני זהר תיקון מ"ז (דף פ"ג ע"ב): תא חזי, כל מאן דאנח תפילין על רישיה ועל דרועיה, קלא סליק בכל יומא לכל חיון מרכבות ואופנים ושרפים ומלאכים דממנן על צלותין, הבו יקר לדיוקנא דמלכא דאיהו מאן דאנח תפילין, דעליה אתמר (בראשית א, כז) ויברא אלקים את האדם בצלמו בצלם אלקים ברא אותו, עכ"ל. [ותרגומו ללה"ק: בוא וראה, כל מי שמניח תפילין על ראשו ועל זרועו, קול עולה בכל יום לכל חיות ומרכבות ואופנים ושרפים ומלאכים הממונים על התפילות, תנו כבוד לצורה של המלך שהוא מי שמניח תפילין, שעליו למדנו (את הכתוב) ויברא אלקים את האדם בצלמו בצלם אלקים ברא אותו].
- יג. ומסיים שם: מאן דייעול קמיה לבי כנישתא כד נפק מתרעיה ולא תפילין ברישיה וציצית בלבושיה ואומר (תהלים ה, ח) אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך, קודשא בריך הוא אמר, אן

[ותרגומו בלה"ק: בשעה שאדם מקדים עצמו בחצות לילה וקם ועוסק בתורה עד שמאיר הבוקר, ובבוקר מניח תפילין בראשו ותפילין ברושם הקדוש בזרועו, ונתעטף בעיטוף של מצוה [טלית], ובא לצאת משער ביתו פוגש במזוזה שהיא רושם של השם הקדוש בשער ביתו, ארבעה מלאכים קדושים מתחברים עמו, ויוצאים עמו משער ביתו ומלויים אותו לבית הכנסת, ומכריזים לפניו: תנו כבוד לצורת המלך הקדוש, תנו כבוד לבן המלך, לפרצוף היקר של המלך. ורוח קדוש שורה עליו, מכריז ואומר "יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֲתַפְאֵר". אז אותו הרוח הקדוש עולה למעלה, ומעיד עליו לפני המלך הקדוש. אז מצוה המלך העליון לכתוב לפניו כל אלו בני היכלו, כל אלו הנודעים לפניו. זהו שכתוב "וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זִכְרוֹן לְפָנָיו לְיִרְאֵי ה' וְלַחֲשָׁבֵי שְׁמוֹ". מהו "וְלַחֲשָׁבֵי שְׁמוֹ", הוא כמו שאתה אומר "וְלַחֲשָׁבֵי מַחֲשַׁבְת", אלו שעושים לשמו אומנות בכל: אומנות התפילין, בבתים שלהם ברצועותיהם ובכתיבה שלהם; אומנות הציצית, בחוטים שלהם, בחוט התכלת; אומנות המזוזה. ואלו הם "חֲשָׁבֵי שְׁמוֹ", כמו שכתוב "וְלַחֲשָׁבֵי מַחֲשַׁבְת". ולא עוד, אלא שהקב"ה משתבח בו ומכריז עליו בכל העולמות: ראו איזו בריה עשיתי בעולמי].

כָּל הַזְהִיר בְּמִצְוֹת מְזוּזָה יֵאָרִיכוּ יָמָיו וְיָמֵי בְּנָיו

מצות מזוזה: הנה כתיב בפרשת ואתחנן (ו, ח) "וְכַתַּבְתֶּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ", ונשנה בפרשת עקב (יא, כ). ובפרשת עקב שם (פסוק כ"א) מפורש שכר המצוה: "לְמַעַן יִרְבוּ יָמֵיכֶם וְיָמֵי בְּנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁפַּע ה' לְאַבְרָהָם לְתַתּ לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ".

וז"ל הטור (יורה דעה סימן רפ"ה): וכל הזהיר בה [במצות מזוזה] יאריכו ימיו וימי בניו, דכתיב "לְמַעַן יִרְבוּ יָמֵיכֶם וְיָמֵי בְּנֵיכֶם", עכ"ל. ועל דרך זה הוא בשו"ע שם (סעיף א'): וכל הזהיר בה יאריכו ימיו וימי בניו, עכ"ל.

***

קָרִיין, שְׂאֵלָה:

עם יִשְׂרָאֵל עִקְשׁוּ וְנִמְצָא בְּמַעַב לֹא פְּשׁוּט, וְכֻלָּם נְבוֹכִים מֶה עָלִינוּ לַעֲשׂוֹת כְּדֵי לְזַכּוֹת לְשִׁמְרֵת ה' יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, שִׁנְנוּ עָלֵינוּ וַיַּעֲלֵנוּ מִכָּל הַקָּמִים עָלֵינוּ וַיִּפְרַס סֶכֶת שְׁלוֹמוֹ עָלֵינוּ בְּרַחֲמִים?

הוא מוראי, הא סהיד סהדותא דשקרא, עכ"ל. [ומי שנכנס לפניו לבית הכנסת, וכשיצא מפתחו בלא תפילין בראשו וציצית בלבושו, ואומר אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך, אומר הקבה, איפה הוא מוראי, הרי מעיד עדות שקר (פירוש "הסולם" כאן)].

ד. וממשיך, וז"ל: ואם אינו זהיר בה יתקצרו, דמכלל הן אתה שומע לאו. וכן דרשו חכמים (שבת דף ל"ב ע"ב) בעון מזוזה בניו ובנותיו מתים קטנים דכתיב (ירמ' ב, לד) דם נפשות אביונים נקים וסמך ליה לא במחתרת מצאתים, עכ"ל.

טו. ומסיים: ואם אינו זהיר בה יתקצרו, עכ"ל.

תשובת הרב:

על ידי המזוזה הבית נשמר, ולכן מצוה להניחה בטפח החיצון הסמוך לרשות הרבים, שיהא כל הבית לפני הימנה ובשמירתה

וממשיך בטור שם, וז"ל: וגדולה מזה, שהבית נשמר על ידה, כמו שדרשו"י בפסוק "ה' שמרך" וגומר, מלך ב"ו מבפנים ועבדיו שומרין אותו מבחוץ, ואתם ישנין על מטתכם והקב"ה שומר אתכם מבחוץ. ועל כן נתינתה בטפח החיצון, שיהא כל הבית לפני הימנה ובשמירתה, עכ"ל.

ומקורו מש"ס מנחות (דף ל"ג ריש ע"ב). וז"ל שם: אמר רבא, מצוה להניחה בטפח הסמוך לרה"ר. מאי טעמא... רב חנינא מסורא אומר, כי היכי דתינטריה (לכל הבית מן המזיקין, רש"י). אמר רבי חנינא, בוא וראה שלא כמדת הקב"ה מדת בשר ודם, מדת בשר ודם מלך יושב מבפנים ועם (נ"א ועבדיו) משמרין אותו מבחוץ, מדת הקב"ה אינו כן, עבדיו יושבין מבפנים והוא משמרן מבחוץ, שנאמר ה' שומרך ה' צלך על יד ימיןך (דמזוזה ליד הימין היא בכניסתו, רש"י), עכ"ל.

וז"ל הש"ס מסכת ע"ז (דף י"א ע"א): אונקלוס בר קלונימוס איגייר. שדר קיסר גונדא (גדוד, רש"י) דרומאי אבתריה... כי נקטי ליה ואזלי, חזא מזוזתא [דמנחא אפתחא], אותיב ידיה עלה ואמר להו מאי האי, אמרו ליה, אימא לן את, אמר להו, מנהגו של עולם מלך בשר ודם יושב מבפנים ועבדיו משמרים אותו מבחוץ, ואילו הקב"ה עבדיו מבפנים והוא משמרן מבחוץ, שנאמר (תהלים קכ"א, ח) "ה' ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם", עכ"ל.

שמירת הבית על ידי המזוזה הוא נס נגלה

על מה שכתב בטור שם: וגדולה מזה שהבית נשמר על ידה וכו', כתב הבית יוסף, וז"ל: "וכל הזהיר בה יאריכו ימיו וימי בניו" קאי. ואף על גב דיותר חביב לאדם אריכות ימים משמירת הבית, משום דאריכות ימים הוא נס נסתר ושמירת הבית הוא נס נגלה, שהדרים בשאר בתים שאין בהם מזוזה נזקין והדר בבית שיש בו מזוזה ניצול, קרי לשמירת הבית גדול. אי נמי, משום דשמירת הבית הוא הפך מנהג מלך של בשר ודם, שהוא מבפנים ועבדיו משמרים אותו מבחוץ, קרי לי גדול, עכ"ל.

טז. מנחות דף ל"ג ריש ע"ב, נעתק להלן בסמוך.

זז. תהלים קכ"ה, ה' שומרך ה' צלך על יד ימיןך. פסוק זה הובא גם במנחות דלהלן. ועיין ג"כ זהר חדש רות (דף פ"ד ע"ד). ובמס' ע"ז (וכן זוהר פ' ואתחנן) דלהלן הובא הפסוק "ה' ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם".

יח. ומסיים: ומ"מ לא יהא כוונת המקיימה אלא לקיים מצות הבורא יתעלה שצונו עליה, עכ"ל. ועיין רמב"ם הל' מזוזה פ"ה ה"ד. שערי זהר למס' עירובין דף ד' ע"א (דף ל"ח ע"ד ואילך).

ובפרישה הביא את דברי הבית יוסף הנ"ל, וכתב על זה, וז"ל: ואפשר דקאי אדסמיק, ובא לומר, לא זו [בלבד] שאינן מתים כשיש מזוזה, אלא אפי' אינן ניזוקין, מה שאין כן כשאין שם מזוזה דמתים, כמ"ש לפני זה.

גְּדוּלָה מִצְוָה מְזוּזָה מְשָׁאֵר כָּל הַמִּצְוֹת, דְּמַלְבֵּד הַשְּׂכָר עַל קִיּוֹם מִצְוָה זו (אֲרִיכוֹת יָמִים), מַגִּיעַ לוֹ הַנְּאִיָּה וְרִיחַ מִגּוֹף הַמִּצְוָה עֲצֻמָּה, שְׁהֵבִית נִשְׁמַר עַל יְדֵה

והב"ח כתב על זה, וז"ל: לפי עניינת דעתי נראה דהכי קאמר, וגדול מזה, דלא לבד שהקב"ה נותן לאדם שכרו על קיום מצוה זו, דהיינו אריכות ימים הוא ובניו, אלא אף זה דהמצוה עצמה היא שומרת ביתו, שעל ידי נשמר (מבית) [הבית] מכל היזק. מה שאין כן בשאר כל המצוות, דאע"ג דנאמן הוא יתברך שישלם לאדם שכר לעתיד על קיום מצותיו, מכל מקום אין מגיע לו שום הנאה וריוח מגוף קיום המצוה בעצמה. מה שאין כן במצוה זו דאיכא הנאה וריוח מגוף המצוה עצמה^י, שהבית נשמר על ידה. וזה נוסף לו על השכר שיתן לו הקב"ה על קיום המצוה, כמו שנותן שכר על כל שאר קיום מצוותיו לפום צערא אגרא, עכ"ל.

גְּדוּלָה מִצְוֹת מְזוּזָה מְשָׁאֵר כָּל הַמִּצְוֹת, שְׁאֵפִילוֹ אִם הָאָדָם יִשֵּׁן וְאִינוֹ עוֹשֶׂה כְּלוּם, אֵף עַל פִּי בֵּן הַמְּזוּזָה מַגִּינָה עֲלָיו

ובט"ז כאן (ס"ק א) כתב, וז"ל: ולי נראה, דתחילה אמר שבמזוזה יש יחוד שמו יתברך ובכבואו ובצאתו יזכור יחודו יתברך, ועל זה אמר וכל הזהיר בה, דהיינו שתמיד זוכר יחודו יתברך, בזה זוכה להאריכות ימי בניו, ואחר כך אמר, אפילו אם אין האדם עושה כלום אלא ישן על מטתו, מכל מקום גדולה המצוה הזאת דאפילו בעידנא דלא עסיק בה מגינה עליו. וזה היפך ממה דאיתא בסוטה (דף כ"א ע"א) מצוה לא מגינה עליה אלא בעידנא דעסיק בה, וכאן תמיד מגינה על הבית בלי פועל האדם אז אלא שהוא ישן, וכמו שסיים הטור, כנ"ל נכון, עכ"ל.

עַל יְדֵי הַמְּזוּזָה הָאָדָם יִשֵּׁן עַל מִטָּתוֹ, וְהַקְּבָ"ה שׁוֹמֵר אוֹתוֹ מִבַּחֲזוֹץ

מקור דברי הטור "ואתם ישנין על מטתכם וכו'", הוא, כפי הנראה, מירושלמי מסכת פאה (פ"א ה"א), וז"ל שם:

ארטבוני שלח לר' הקדוש חד מרגלי טבא אטימיטון (חשובה מאד, וממש לא היה לה אומד, פני משה כאן), א"ל, שלח לי מילה דטבא דכוותה, שלח ליה חד מזוזה, א"ל, מה אנא שלחי לך מילה דלית לה טימי, ואת שלחת לי מילה דטבא חד פולר (מטבע קטנה,

ט. ועיין בזה בארוכה בלקוטי שיחות לכ"ק אדמו"ר מליובאוויטש ז"ע (חלק י"ט, שיחה ה' לפ' עקב, ע' 121 ואילך).

כ. בפני משה לירושלמי שם כתב שהי' "יהודי חשוב". אבל ראה בס' שהובאו בעמודי ירושלים (לר"י אייזנשטיין) לירושלמי שם. שדי חמד כרך ט' דברי חכמים סקל"ה.

פנ"מ), א"ל חפציך וחפצי לא ישוו בה, ולא עוד, אלא דאת שלחית לי מילה דאנא מנטיר לה, ואנא שלחית לך מילה דאת דמך לך והיא מנטרא לך, דכתיב "בְּהַתְּהַלֵּךְ תִּנְחָה אֶתְךָ" וגו', עכ"ל.

וכן הוא במדרש רבה פרשת נח (סוף פ' ל"ה, ובמנות כהונה שם), וז"ל: ארטבן שלח לרבינו מרגלית אטיממין (ששוה אוצר גדול), א"ל, שלח לי מילי טבא דטבא דכוותה (דבר שהוא טובה כמותה). שלח ליה חדא מזוזה. שלח וא"ל, אנא שלחית לך מלה דלית ליה טימי (דבר שאין לו שומא וערך), ואת שלחת לי מילי דטבא חד פולר (שם מטבע). א"ל, חפצי וחפציך (כל ממון שיש לשנינו) לא ישוו בה (עיינן יפה תואר כאן). ולא עוד, אלא שלחת מילא דאנא צריך מנטר לה (שאני צריך לשמרו מן הגנבים), ואנא שלחית לך מילא דאת דמיך והיא מנטרא לך (ואנכי שלחתי לך דבר שאתה יושב בלי דאגה והיא מנטרא לך), שנא' (משלי ו, כב) "בְּהַתְּהַלֵּךְ תִּנְחָה אֶתְךָ", בעולם הזה, "בְּשֹׁכֶבְךָ תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ", בשעת המיתה, "וְהִקִּיצוֹתָ הִיא תִּשְׁיַחֲךָ", לעתיד לבוא, עכ"ל.

[ובשאלות דרב אחאי גאון פרשת עקב (סימן קמ"ה) מסיים בעובדא זו, שעל ידי זה שארטבון לקח את המזוזה וכו', נפעלה תיכף השמירה, ו"מיד ברחא אותה שדה כו"'].

[ולהעיר גם מזוהר פרשתנו (דף רס"ו רע"א) בסוגיא דמזוזה, וז"ל: מסטרא דהאי שפחה נפקי כמה גרדיני טהירין מקטרגין לקבליהו דישראל ולקטרגא לון. וקוב"ה עביד להו לישראל נטירו, כאבא דבעי לנטרא לבריה מן כולא. אמר קוב"ה לישראל, כמה מקטרגין זמינין לקבלייכו, אשתדלו בפולחני, ואנא אהא נטיר לכו לבר, ואתון תהוון זמינין בבתיכון מלגו וניימי בערסיכון, ואנא אהא נטיר לכו לבר וסוחרני ערסייכו, עכ"ל.]

[בא וראה, מצד שפחה זו יצאו כמה רוחות חוקרי דין שמקטרגים כנגד ישראל, [ובאים] לקטרג עליהם. והקב"ה עשה שמירה לישראל כמו אב הרוצה לשמור את בנו מכל [מקרה]. אמר הקב"ה לישראל, כמה מקטרגים מוכנים כנגדכם, עסקו בעבודתי, ואני אהיה שומר אתכם מבחוץ. אתם תהיו נתונים בבתיכם מבפנים ותהיו ישנים במטתכם, ואני אהיה שומר עליכם מבחוץ ומסביב מטותיכם. (פירוש "הסולם" כאן)].

כא. והמיתה נקראת שכיבה, ותשמור עליך שלא תמסר בידי משחיתים רק ביד מלאכי חסד בצרור החיים. ולעתיד נקרא קיצה כמ"ש ורבים מישיני אדמת עפר יקיצו (מהרז"ו כאן).

כב. דקטיל קוב"ה חילא דילה במצרים - לעיל שם דף רס"ה סע"ב.

כג. ואף שבזהר כאן מדובר אודות ליל יציאת מצרים (דכתיב ב' (בא יב, כג) ועבר ה' לנגוף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח ה' על הפתח ולא יתן המשחית לבוא אל בתיכם לנגוף), הרי הושווה שמירת ליל שימורים לשמירת המזוזה, כמבואר בזהר פ' בא (דף ל"ו רע"א), שנעתק להלן. ועיינן ג"כ בזהר חדש רות (דף פ"ד ע"ד) שנעתק להלן.

הַמְזוּזָה שׁוֹמֵרֵת אֶת הָאָדָם בְּצֵאתוֹ מִבֵּיתוֹ וּבְבוֹאוֹ לְבֵיתוֹ, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב "ה' יִשְׁמֵר צֵאתָךְ וּבּוֹאָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם"

וז"ל הזוהר פרשתנו (דף קס"ג ע"ב): פקודא למקבע בר נש מזוזה לתרעיה, למהוי כל בר נש נטיר מעם קוב"ה כד נפיק וכד עייל, ורזא "ה' יִשְׁמֵר צֵאתָךְ וּבּוֹאָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם", בגין דרזא דמזוזה איהו קאים תדיר לפתחא, ודא איהו פתחא דלעילא, ודא איהו דרגא דאקרי שומר לאשתכחא בנטירו. דבר נש לאו איהו נטיר, בר נטירו דקוב"ה, דאיהו נטיר תדיר וקאים לפתחא, ובר נש לגו, עכ"ל.

[מצוה שהאדם יקבע מזוזה לפתחו, שיהי' כל אדם נשמר על ידי הקב"ה כשיוצא [מן הבית] וכשיבוא [אל הבית]. וזה סוד "ה' יִשְׁמֵר צֵאתָךְ וּבּוֹאָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם". כי סוד המזוזה הוא נמצא תמיד על הפתח, וזה הוא הפתח של מעלה, וזה הוא מדריגה שנקרא שומר, להמצא בשמירה. כי האדם אינו שומר, חוץ משמירה של הקב"ה, שהוא שומר תמיד ונמצא בפתח [הבית], והאדם בפנים [הבית] (פירוש "הסולם" כאו)].

בְּשִׂמְאֵל הַפֶּתַח מְזַדְמֵן שְׂדֵי מְזִיק, וְעַל יְדֵי שֶׁהָאָדָם רוֹאֵה אֶת הַשֵּׁם שֶׁל הַמְזוּזָה שְׂבִימִין הַפֶּתַח, אֵין הַשְּׂדֵי יְכוּל לְהַזִּיק לוֹ

וממשיך בזוהר שם כ"י, וז"ל: בספרא דשלמה כ"י, סמיך לפיתחא, לקבל תרין דרגין, אזדמן חד שידא, ואית ליה רשו לחבלא, ואיהו קאים לסטר שמאל. זקיף בר נש עינוי, חמי ליה לרזא דשמא דמאריה ואדכר ליה, ולא יכיל ליה לאבאשא, עכ"ל.

[בספרו של שלמה [כתוב], סמוך לפתח, כנגד ב' מדריגות, מזדמן שד אחד, ויש לו רשות להזיק, והוא עומד מצד שמאל [של הפתח]. נושא אדם את עינוי ורואה סוד השם של אדונו [שבמזוזה, שבימין הפתח] וזכור בו, אין [השד] יכול להזיק. (פירוש "הסולם" כאו)].

אֵיךְ יִשְׁמֵר הָאָדָם מִן הַשְּׂדֵי הַמְזִיק בְּשִׂיּוּצָא מִפֶּתַח בֵּיתוֹ לְחוּץ

וממשיך בזוהר שם, וז"ל: ואי תימא, אי הכי, כי נפיק בר נש מתרעיה לבר, הא ההוא שידא קאים לימיניה ומזוזה לשמאליה, והיאך אתנטיר בר נש אי איהו שארי לשמאליה. אלא כל מה דעבד קוב"ה, כל מלה ומלה אתמשך בתר זיניה כ"י. בבר נש קיימין תרין דרגין, חד מימינא וחד משמאלא. ההוא דימינא אקרי יצה"ט וההוא

כד. לאחרי הקדמת הקטע שנעתק להלן.

כה. עיין מילואים לניצוצי זהר לתיקו"ז תס"ט (דף קל"ו רע"א), נדפסו בסוף ס' התיקו"ז של ה"ר ראובן מרגליו (דף קמ"ח ע"ד).

כו. עיין ב"ק (דף צ"ב ע"ב): לא לחינם הלך זרזיר אצל עורב, אלא מפני שהוא מינו. ועיין בהנסמן ב"שערי זהר" לב"ק כאן (דף פ"ו ריש ע"ד).

דשמאלא אקרי יצר הרע. כיון דנפק בר נש מתרעא דביתיה, ההוא שידא זקיף עינוי וחמי ליצר הרע דשארי לשמאלא, אתמשך לההוא סטרא ואתעדי מימינא. ובההוא סטרא קאים שמא דמאריה ולא יכיל לקרבא ולאבאשא ליה, ונפיק בר נש ואשתזיב מניה. כד עייל, הא שמא קדישא לימינא קאים ולא יכיל לקטרגא בהדיה, עכ"ל.

[ואם תאמר, אם כן, [זה נכון כשהאדם בא אל הבית, אבל] כשיוצא מן פתח [הבית] לחוץ, הרי השד ההוא [שנמצא בצד שמאל של הפתח] עומד אז לימינו [של האדם] והמזוזה בשמאלו, ואיך נשמר האדם אם [המזוזה] שורה לשמאלו. [ומשיב] אלא כל מה שעשה הקב"ה, כל דבר ודבר הולך אחר מינו. באדם נמצאים ב' מדריגות, אחת מימינו ואחת משמאלו, אותה שבימין נקראת יצר הטוב, ואותה שבשמאל נקראת יצר הרע. כיון שיוצא האדם מפתח ביתו, אותו השד נושא עינוי ורואה את יצר הרע כשהוא שורה לשמאל, הוא נמשך לאותו הצד [שהיצר הרע נמצא, דהיינו לשמאל] והוסר מימין. ואז באותו צד [שמאל] עומד אז השם של אדונו, [דהיינו המזוזה], ואינו יכול לקרב אליו להזיק לו, והאדם יוצא וניצל ממנו. וכשנכנס [אל הבית], נמצא השם הקדוש [שבמזוזה] עומד לימינו, ואינו יכול לקטרג עליו. (פירוש "הסולם" כאו)].

❖ ❖ ❖

קריין, שאֵלה:

שמענו עכשו מכבוד הרב שליט"א, פמה דבָּרַים יסודיים מענן שמירת המזוזה על האדם, אולי יוכל לבאר לנו איך זוכים שתמיד המזוזה תשמור עלינו, ומה צריך לעשות כדי לשמור על קדושתה?

תשובת הרב:

יְזַהַר שְׂלֵא לְטַגַּף בְּשַׁעַר בֵּיתוֹ, מִפְּנֵי בְּזִיוֹן הַשֵּׁם, וּמִפְּנֵי שָׂאֵז יֵשׁ רְשׁוֹת לְהַשֵּׁד לְחַבְּל

וממשיך בזהר שם (דף רס"ד רע"א), וז"ל: וע"ד אצטריך בר נש דלא יעביד טנופא ולכלוכא בתרעא דביתיה, ולא יושיד מיין עכורין. חד דלא יעביד קלנא לגבי שמא דמאריה, וחד דאית ליה רשו לההוא מחבלא לחבלא. ובג"כ יזדהר בר נש מהאי, ויזדהר בר נש דלא ימנע מתרעא דביתיה שמא דמאריה, עכ"ל.

[ועל כן צריך האדם להזהר שלא יעשה טנוף ולכלוך בשער ביתו, ולא ישפוך שם מים עכורים, [משני טעמים], א', שלא יעשה בזיון אצל שם אדונו [שבמזוזה], ואחד, שאז יש רשות לאותו המחבל [דהיינו השד] לחבל. ומשום זה יזהר האדם בזה, ויזהר האדם שלא ידחה מפתח ביתו את השם של אדונו. (פירוש "הסולם" כאו)].

כז. עיין שו"ע יו"ד הל' מזוזה סימן רפ"ו סי"ב: במקום שיש טינוף... טוב לכסות המזוזה, עכ"ל.

**בְּאִשֶּׁר הָאָדָם מִתְקַן מְזוּזָה בְּפֶתַח בֵּיתוֹ, כְּשֶׁנִּכְנַס לְבֵיתוֹ, הִיעִה"ר וְהִשָּׁד שׁוֹמְרִים
אוֹתוֹ בְּעַל כְּרַחֵם וְאוֹמְרִים: "זֶה הַשַּׁעַר לָהּ" גּוֹ**

וממשיך בזוהר שם, וז"ל: וכד בר נש אתקין מזוזה לפתחיה, כד עייל (ס"א הווא בר נש), ההוא יצר הרע וההוא שידא בעל כרחיהו נטרי ליה ואמרי "זֶה הַשַּׁעַר לָהּ" צְדִיקִים יְבֹאוּ בּוֹ"כ" (תהלים קיח, כ), עכ"ל.

[וכשהאדם מתקן מזוזה לפתחו, כשאותו האדם נכנס לביתו, יצר הרע הוא והשד ההוא שומרים אותו בעל כרחם, ואומרים "זֶה הַשַּׁעַר לָהּ" צְדִיקִים יְבֹאוּ בּוֹ". (פירוש "הסולם" כאו)].

**אִם אֵין מְזוּזָה בְּפֶתַח בֵּיתוֹ, כְּשֶׁנִּכְנַס לְבֵיתוֹ, הִיעִה"ר וְהִשָּׁד מְנִיחִים יְדֵיהֶם עַל
רֵאשִׁי וְאוֹמְרִים: אוֹי לוֹ שִׁיעָא מְרִשׁוֹת אֲדוֹנוֹ**

וממשיך בזוהר שם, וז"ל: וכד לא קאים מזוזה לפתחיה דבר נש, יצר הרע וההוא שידא מתתקנין כחדא, שוו ידיהו על רישיה בזמנא דעייל, פתחי ואמרי, ווי ליה לפלניא, דהא נפק מרשותא דמאריה. מההוא זמנא קאים בלא נטירו, דלית מאן דנטיר עליה, רחמנא לשיזבן, עכ"ל.

[וכשלא נמצאת מזוזה לפתחו של אדם, היצר הרע ואותו השד [מתחזקים] ומתתקנים יחד, ומניחים ידיהם על ראשו בזמן שנכנס, ואומרים, אוי לו לפלוני שיצא מרשות אדונו. מאותו זמן [והלאה] הוא נמצא בלי שמירה, שאין מי שישמור עליו, הרחמן יצילנו. (פירוש "הסולם" כאו)].

**בְּבֵית שְׁמִתְקָן עָלָיו מְזוּזָה, אֵין הַזִּינִין בִּישִׁין קְרָבִים לְפֶתַחוֹ וְאִינֶם יְכוּלִים לְקַטְרַג
עַל הָאָדָם הַדָּר בְּבֵית זָה**

וז"ל הזוהר שם (דף רס"ה ע"א): תא חזי, בעי בר נש בפיתחא דביתא לרשמא שמא קדישא, דאיהו מהימנותא דכולא. דהא בכל אתר דשמא קדישא אשתכח, זינין בישין לא משתכחי תמן, ולא יכלין לקטרגא לי' לבר נש, כמה דכתיב (תהלים צא, ט) "לֹא תֵאָנֶה אֱלִיךָ רָעָה" וגו'. אתר דפיתחא דביתא שריא כגונא דלעילא. אתר דפיתחא דביתא עילאה שריא מזוזה אקרי. דהוא תיקונא דביתא ופיתחא דביתא. מההיא מזוזה ערקין מארי נימוסין, מארי דדינין קמי' לא משתכחין. וקבל דא לתתא, כד בר נש אתקין מזוזה לפיתחא דביתא, והאי שמא קדישא רשים באתווי, האי בר נש אתעטר בעטרוי דמארי', ולא קרבין לפיתחא דבית' זינין בישין ולא משתכחי תמן. עכ"ל.

[בא וראה, אדם צריך לרשום בפתח ביתו את השם הקדוש, שהוא אמונת כל. כי בכל מקום שהשם הקדוש נמצא, מינים רעים אינם נמצאים שם, ואינם יכולים לקטרג על האדם, כמו שכתוב "לֹא תֵאָנֶה אֱלִיךָ רָעָה" וגו'. המקום שפתח הבית שורה שם הוא כעין שלמעלה. המקום שפתח הבית העליון שורה נקרא מזוזה, שהוא תיקון הבית ופתח הבית. ממזוזה ההיא בורחים בעלי חוק, ובעלי הדין אינם נמצאים לפניו.

וכנגד זה למטה, כשהאדם מתקן מזוזה לפתח ביתו, וזה השם הקדוש [שדיכט] רשום באותיותיו, הרי אותו האדם מעוטר בעטרותיו של אדונו, ומינים הרעים אינם קרבים לפתח ביתו, ואינם נמצאים שם. (פירוש "הסלום" כאן).

פֶּאֶטֶר הַזֵּינִין בִּישִׁין מְסַתְּכְלִין בְּשֵׁם שְׁדִי שְׁעַל הַמְּזוּזָה, הֵם יְרָאִים וּבוֹרְחִים וְאִינֵם קָרְבִּים לַפֶּתַח שֶׁל הָאָדָם

וז"ל הזוהר להלן שם (דף רס"ו ע"א): ת"ח בשעתא דאינון זינין בישין קריבין לפתחא דבר נש, זקפן רישא ומסתכלן בשמא קדישא דאתחזי לבר, דאיהו שדי דמתעטר בעטרוי, שמא דא שליט על כולהו, מיניה דחלין וערקין ולא קרבין לפתחא דבר נש, עכ"ל.

[בא וראה, בשעה שאלו מינים הרעים קרבים לפתחו של אדם, נושאים ראשם ומסתכלים בהשם הקדוש הנראה מבחוץ, שהוא שדי, המתעטר בעטרותיו, שם הזה שולט על כולם, ממנו יראים ובורחים ואינם קרבים לפתחו של האדם. (פירוש "הסלום" כאן)].

פֶּתַח הַמְּצוּיִין בְּמְזוּזָה אֵין מְזִיק וְאֵין שָׁטָן וְאֵין פֶּגַע רַע מִתְקָרֵב אֵלָיו, אֶפִּילוּ בְּשַׁעַה שְׁנֵתָן רְשׁוּת לְמִלְאָךְ הַמְּשַׁחִית לְחַבְּל

וכעין זה הוא גם כן בזוהר חדש רות (דף ט"ז ע"ד), וז"ל: א"ר יוסי בר יהודה, פתח המצויין במזוזה אין מזיק ואין שטן ואין פגע רע מתקרב אליו, מפני שהקב"ה שומר הפתח. אפילו בשעה שניתן רשות למלאך המשחית לחבל, זוקף עיניו ורואה ששם שדי עומד על הפתח כדכתיב: "וְלֹא יִתֵּן הַמְּשַׁחִית לְבָא אֶל בְּתִיכֶם לְנִגְף". לפיכך צריך האדם שיהא תמיד מצוי במצות מזוזה, עכ"ל.

צְרִיף לְכַתֵּב מְזוּזָה שְׁלֵמָה, וְאִינוּ מְסַפִּיק פְּתִיבַת שֵׁם שְׁדִי בְּלִבְד

וממשיך בזוהר פרשתנו שם, וז"ל: א"ל רבי יצחק, אי הכי ירשום בר נש שמא דא בפתחא דביתא ולא יתיר, אמאי כל פרשתא, אמר ליה, שפיר הוא, דהא שמא דא לא אתעטר אלא באינון אתוון כולהו רשימין ברשימא דמלכא, וכד אכתב כל פרשתא, כדין שמא דא מתעטר בעטרוי, ונפיק מלכא בכל חילוי, כולהו רשימין ברשימא דמלכא, כדין דחלין מיניה וערקין מקמיה, עכ"ל.

כט. עיין זוהר וזהר חדש שנעתקו להלן.

ל. ומצויין למ"ש בזה בארוכה לעיל מיני' (לזהר פרשתנו דף רס"ד רע"א, אות ע"ז).

לא. בהמשך להנעתק לעיל סוף אות י"ט.

לב. בדפוס מונקאטש במקום תיבת "כדכתיב" באה תיבת "כביכול". ולכאורה נכון הוא כפנים. ועיין זוהר פ' בא (דף ל"ו רע"א).

[אמר לו רבי יצחק, אם כן ירשום האדם שם הזה [שד"י] בפתח הבית ולא יותר, למה [צריכים] כל הפרשה [שבמזוזה]. אמר לו, יפה הוא, כי שם הזה אינו מתעטר אלא באלו האותיות כולם הרשומים ברשימת המלך [דהיינו הנכתבים במזוזה], וכשנכתבת כל הפרשה, אז מתעטר שם הזה בעטרותיו, והמלך יוצא בכל צבאותיו, כולם רשומים ברשימת המלך, אז מפתחים מפניו ובנרחים מפניו. (פירוש "הסולם" כאו)].

על ידי שם "ויהי" שבפנים המזוזה (בפרשת "ויהי אם שמוע") ושם שד"י שבמחוץ, על ידי זה האדם נשמר מבפנים ומבחוץ

וממשיך שם, וז"ל: ת"ח "והיה" שמא קדישא מתתא לעילא. ועל דא שד"י אתרשים מלבר לקבלי שמא דא. והי"ה מלגו שד"י מלבר"י. למהוי נטיר בר נש מכל סטרין מלגאו ומלבר, עכ"ל.

[בא וראה, והיה [של והיה אם שמוע] הוא שם קדוש, [הוי"ה], ממטה למעלה [כי כתוב תחילה ו"ה ואחר כך י"ה]. ועל פן נרשם השם שדי מבחוץ כנגד השם הזה. [השם] והי"ה מבפנים ושד"י מבחוץ, כדי שיהיה האדם נשמר מכל הצדדים מבפנים ומבחוץ. (פירוש "הסולם" כאו)].

כאשר האדם מניח מזוזה לפתחו, פמה צבאות קדישים מכריזים ואומרים "זה השער לה" וגו'

וממשיך שם, וז"ל: א"ר אבא, כמה חיילין קדישין זמינין בההיא שעתא דאנח בר נש מזוזה לתרעיה, כולהו מכרזי ואמרי זה השער לה' וגו' (תהלים קיח, כ), עכ"ל. [א"ר אבא, כמה צבאות קדושים מוכנים בשעה ההיא שאדם מניח מזוזה לפתחו, כולם מכריזים ואומרים זה השער לה' וגו' (פירוש "הסולם" כאו)].

האדם בונה בית, והקב"ה אומר לו: כתוב שמי ושמי לפתחך, ואתה תשב בתוך הבית, ואני אשב בחוץ אצל הפתח לשמרך

וז"ל הזוהר פרשת בא (דף ל"ו רע"א): אמר רבי אבא, בכמה אתרין חס קוב"ה על בנוי. עבד בר נש ביתא וקוב"ה אמר ליה כתוב שמי ושמי לפתחך"י ואת שרי לגו ביתא ואנא אותיב לבר בפתחך לנטרא לך, עכ"ל.

לג. ובספר "לקוטי לוי יצחק" (להרה"ג המקובל ר' לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל, אביו של כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש ז"ע) לזהר פ' בא (דף ל"ו רע"א, דלהלן בסמוך) מביא (בשם הרמ"ז) דשני השמות, "והי"ה" שמבפנים ו"שד"י" שמבחוץ, הם גימטריא "שם", ועיין למרן הר"ח הטוב זי"ע דביאר בארוכה בספרו בניהו על התורה, וכן בספרו החיים והשלום על התהילים, וביאר בזה את הפסוק וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך, דזהו הכוונה שם שילוב הוי"ה ושם שד"י, בגימטריה שם.

לד. ומציין למ"ש בזה בארוכה לעיל מיני' (לזהר פרשתנו דף רס"ד רע"א, אות ע"ז).

לה. ז"ל החיד"א ב"נצוצי אורות" כאן: הוא סוד מזוזה העולה אדני", שהוא הנק' שם ה' מפני

[אמר רבי אבא, בכמה מקומות רחם הקב"ה על בניו: עשה אדם בית, והקב"ה אמר לו: כתוב שמי ושמי לפתחך, ואתה תשב בתוך הבית, ואני אשב לחוץ אצל פתחך לשמור אותך. (פירוש "הסולם" כאן)].

על ידי המזוזה זו המנות מן הבית. – מזוזות הוא אותיות זו מנות

ז"ל התיקוני זוהר (תיקון כ"ב - דף ס"ו ע"א): "וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך", אלן תרין סמכי קשוט, זו מות מן ביתא דאיהי שכנתא ולא אתקריב לגבה, הה"ד (במדבר א, יח) "והזר הקרב יומת", ואתון דמזוזות אינן ממש ז"ז מו"ת, עכ"ל.

[וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך", [מזוזות] אלו [הם] שני סומכי האמת [נצח והוד]. [על ידי המזוזה] זו מות מן הבית שהוא השכינה ולא נקרב אליה. זהו שכתוב "והזר הקרב יומת". ואותיות של מזוזות הן ממש [האותיות של] ז"ז מות. (פירוש מעלות הסולם" כאן)].

וז"ל זוהר חדש רות (דף פ"ד סע"ד ואילך ל'): "ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם" (שלח טו, לח). מאי שנא [דהכא] ובשבת לדרתם" חסר, דכתיב (תשא לא, טז) "לעשות את השבת לדרתם" חסר. דתנינן, תקנו פרשת ציצית בקריאת שמע. [ובדירתו] של אדם נמצא פרשת קריאת שמע חוץ מפרשת ציצית שחסר משם. כמה נשלם, אלא כשאדם מתעטף [בביתו] בציצית ויוצא בו לפתחו הרי נשלם, והקב"ה שמח בו, ומלאך המות זו משם [והיינו לדרתם, שיהיה שלם ויצא מפתח ביתו במצוה זו, ומלאך המשחית זו משם] וניצול האדם מכל נזק. מנלן, ממאי דכתיב "מזוזות", מאותיותיו משמע ז"ז מו"ת, שלא ניתן לו רשות לחבל וזו מפתחו, עכ"ל, עיין שם בארוכה.

✪ ✪ ✪

קריין, שאלה:

האם על ידי שאדם יקום מצות מזוזה בשלמות, יתעורר לחזור בתשובה ויהא יהודי כשר בכל ענייניו?

שהוא ית' נקרא בו. וגם ידוע ששם אדנ"י במילואו עולה [אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד] **תרע"א**, וזהו כתוב שמי ושמי **לפתח"ך** [פתח הוא "תרע"א" בל' תרגום], עכ"ל.

ובספר "לקוטי לוי יצחק" לזהר כאן מפרש ד"קאי על השם שד"י שבחוץ המזוזה, שהוא השומר, ר"ת שומר דלתות ישראל". ועיין מ"ש בזה כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש זי"ע בלקוטי שיחות חלק י"ט ע' 121 שוה"ג להע' 7.

לו. נעתק, בשינויים, בתוספת לזהר ח"ג סימן ד' (דף ש' סע"ב).

תשובת הרב:

שם שד"י שעל המזוזה מבחין הוא ראשי תבות "שומר דלתות ישראל", או "שומר דירת ישראל"

ז"ל סידור האריז"ל להר"ש מראשקוב, כוונת מזוזה (ח"א דף ל"ב ע"ב ואילך): **בצאתו מביתו ניח אצבעו על המזוזה ויכוין... שם שדי, שומר דלתות ישראל ויתפלל ויאמר יהו"ה ישמרי בכח שם שדי ראשי תיבות שומר דלתות ישראל, עכ"ל**.

ובדרכי משה (יוד"ה הל' מזוזה סימן רפ"ח אות ג) הביא בשם הכל בו הלכות מזוזה, וז"ל: **מה שנהגו לכתוב זה השם [שם שד"י] יותר משאר שמות, מפני ששם זה נוטריקון שומר דירת ישראל, עכ"ל**.

ובספר הגן ודרך משה (שננתק להלן) כתב, וז"ל: **והשם שד"י ראשי תיבות שומ"ר דלתות ישראל, שומ"ר דלת"י יהודי"ו, עכ"ל**.

בצאתו מביתו יניח ידו על המזוזה ויאמר "ה' ישמר צאתי וגו'

ז"ל הדרכי משה (סימן רפ"ה אות ב, בשם המהר"ל): **ובכל עת שיצא מן הפתח יניח ידו על המזוזה ויאמר: ה' שומרי ה' צילי על יד ימיני, ה' ישמור צאתי ובואי מעתה ועד**

לז. ועיין ג"כ משנת חסידים מס' מזוזה (פ"ג מ"ט).

לח. כ"ה בכל בו שם. ובדרכי משה לפנינו: שומר דת ישראל!

לט. וכן הביא בשערי זהר למס' עירובין דף ד' ע"א (דף ל"ה סע"ד) בשם טעמי המצוות לרקנטי. עיין ליקוטים ממחר"ר שלום מאושטרייך, שבסוף מנהגי המהר"ל (מהדורת רש"י שפיצר, ע' תרל"ד סימן צ"א), שכתב, וז"ל: **בכל עת שיצא האדם מפתחו, יניח ידו על המזוזה ויאמר: ה' שמרי ה' צילי על יד ימיני, אשרי, עכ"ל**. ועיין הלכות קטנות להרא"ש סוף הל' מזוזה (ושם הובא הפסוק בלשון רבים).

מא. ובפתחי תשובה (סימן רפ"ה ס"ק ד') כתב, וז"ל: **עיין בשו"ת רבינו עקיבא איגר ס' נ"ח שכתב, דאם אין המזוזה בתוך תיק לא נכון להניח ידו עליה... ואם רצונו להניח ידו, טוב להוריד מלבשו אשר על אצילי ידיו להניח על המזוזה, ע"ש, עכ"ל**.

ובלקט יושר יו"ד (ע' 60) כתב, וז"ל: **וזכרני כשהלך מביתו לא נגע במזוזה, אך מסתכל בה. אבל כשהלך מביתו לדרך נגע במזוזה, עכ"ל**.

ובספר יוסף אומץ סימן ת"פ כתב, וז"ל: **ראיתי לא"א החסיד ז"ל נוהג שכיסה כל המזוזות בטס נחושת על פני כולן, רק במקום השם של שד"י הכתוב לו מבחוץ למזוזה ה' נקב בטס ההוא, וה' הנקב ההוא כמין דלת של נחושת תלויה בטס עצמו, והיתה הדלת סובבת על צירה באופן שהאדם יכול להגביה הדלת ולהניח תחתיו אצבעו על השם שד"י הנ"ל. והחסיד הגאון מהר"ר ישע"י סג"ל שנסע לירושלים הנהיג לתום דרכו בהיותו אב"ד פה, לסתום הנקב שעל השם של שד"י בזכוכית או בקרן מזהיר באופן ששם של שד"י יהי נראה מתוכו באר היטב. וגם הוא דרך נכון מאד, עכ"ל**.

העולם, עכ"ל.

והביאו ברמ"א (סו"ס רפ"ה), וז"ל: י"א כשאדם יוצא מן הבית, יניח ידו על המזוזה^מ ויאמר ה' ישמר צאתי וגו'^מ. וכן כשיכנס אדם לבית יניח ידו על המזוזה, עכ"ל.

**יְנִיחַ אֶצְבְּעוֹ הַנְּקֵרָאת אִמָּה עַל שֵׁם שְׁדַי שְׁעַל גְּבֵי הַמְּזוּזָה וַיִּנְשָׁקְנָה וַיְכַנֵּן ס"ת
י"ד צַדִּי רִי"ש, אוֹתוֹת שְׁדַי, וְעַל יָדָי זֶה נִכְנַע הַיִּצְהָר**

ז"ל סידור האריז"ל להר"ש מראשקוב, כוונת מזוזה (ח"א דף ל"ב ע"ב): אחר שהניח טלית ותפילין, בהליכתו לבית הכנסת ינשק המזוזה ויכוין בשם שד"י כדלקמן, עכ"ל.

וז"ל לקמן שם (דף ל"ב ע"ב ואילך): **בצאתו מביתו יניח אצבעו על המזוזה ויכוין... ויניח אצבעו הנק' אמה... על השם שד"י... ויזכור בפיו שם שד"י, ויכוין ס"ת של יצ"ר במילוי אותיות, כזה: יו"ד צד"י רי"ש אותיות שד"י, ועי"כ נכנע היצה"ר^מ.**

[בענין מ"ש שכיסה כל המזוזות בטס נחושת, יש להעיר מס' סגולות ישראל (מערכת מ' אות י"ד), וז"ל: צריכים לזהר במה שאמר רבינו הקדוש משיח ד' מרן הבעש"ט ז"ל זי"ע, **שלא ליתן המזוזה בשפופרת של ברזל, משום שהמזוזה היא להאריך ימים והברזל הוא להיפוך, ואינו בדין שיניף המקצר על המאריך, עכ"ד הקדושים זי"ע, עכ"ל ס' סגולות ישראל. ולהלן שם מביא ממס' כלים (פט"ז מ"ז), דאמרו שם "בית המזוזה", ומפרש הר"ם ז"ל: בית מעץ כמין קנה יכניסוהו בו המזוזה כו'].**

ועיין בכנסת הגדולה (י"ד סימן רפ"ה ס"ב), וז"ל: **נוהגים שנוקבים הקנה במקום שם של שד"י כדי שיראה לחוץ. וכדי שלא ימחק חס ושלום כשמניחין היד לנשוק המזוזה, עושין ונותנין באותו חור זכוכית, עכ"ל.**

מב. ומוסיף שם: "וענין הנחת יד שכתב, מוזכר בהדיא בפ"ק דע"ז (דף י"א ע"א)" - נעתק לעיל. **מג.** ומציין: מהרי"ל שם, ומוכח בעבודת כוכבים דף י"א.

מד. ומציין: "במדרש". ויש שהעירו על זה, שנשתבש כאן הדפוס, ובמקום "מדרש", צ"ל "מהר"ש". ומצינים להלכות ומנהגי ר' שלום מנוישטט (מהדורת רש"ש שפיצר, ירושלים תשל"ז, ע' 50 סימן ס"א), וז"ל: מהר"ש ז"ל. בכל עת שאדם יוצא מפתח הבית, מניח ידו על המזוזה ואומר הש' שומרי הש' צילי על ידי ימיני. אשירי. עכ"ל.

ולהעיר, שהרמ"א לא הביא כאן גם הפסוק השני, "ה' שומרי ה' צלי על יד ימיני", שהביא בדרכי משה דלעיל (וכפי שהוא במהר"ש ה"ל).

מה. ובשו"ע האריז"ל (בהוצאת ירושלים תשד"מ עם פירוש "מראה כהן" - ע' ע"ו) כתב בקיצור, וז"ל: **כשיוצא אדם מפתח ביתו ונותן ידו על המזוזה ונושק יכוין בכוונת להניצל מיצה"ר, שיצר במילוי יו"ד צד"י רי"ש ס"ת שד"י, ויכוין ששם שד"י הכתוב במזוזה יצילנו מיצה"ר ונכנס בתוכו להכניעו, עכ"ל.**

ובפירוש מראה כהן שם מציין, שבס' טעמי המצוות להרח"ו ז"ל פ' ואתחנן דף צ"ד איתא כוונה זו בשם מוהר"א ז"ל. וע"ע דבר נחמד בספה"ק אמרי נועם להה"צ מוהר"ר מאיר מדזיקוב זלה"ה בפ' שופטים דף ע'. ע"כ.

על ידי שם שדי (שעל גבי המזוזה מבחזר) ושם והי"ה (שבפנים המזוזה) מכניעים את השד העומד בפתח עם שם"ה ממונים שלו (השטין עם הכולל עולים למספר שס"ה)

ועוד תכוין שם שדי שומר דלתות ישראל... ואחורי שדי תיבת והי"ה... ואם תמלאהו באלפי"ן יהיה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, גימטריה מ"ה... ושדי עם מ"ה זה גימטריה שט"ן, והשט"ן עם הכולל גימטריה שס"ה, שהוא להכניע עם שדי ומ"ה לשד העומד בפתח עם שם"ה ממונים שלו, כנזכר בזוהר פרשת ואתחנן.

יתפלל ויאמר ה' ישמרי בכח שם שדי, וחילופו תכ"ה שיצילנו מן היצה"ר ויתפלל ויאמר: יהו"ה ישמרי בכח שם שדי ראשי תיבות שומר דלתות ישראל, וחילופו באותיות מאוחרות תכ"ה, שיצילנו מן יצה"ר שחתום בסוף שם שדי: יו"ד צד"י רי"ש. עכ"ל סידור האריז"ל.

ותוכנו הובא גם כן בכרכי יוסף שעל גליון השו"ע (יו"ד סו"ס רפ"ה), וז"ל: והאר"י זצ"ל כתב, יניח אצבעו הנקרא אמה על שדי וינשקנה, ויתפלל לה' שישמרנו בשם שדי, וחילופו באותיות המאוחרות תכ"ה, שיצילנו מיצה"ר, עכ"ל.

על ידי ראית המזוזה (והציצית) נזכר האדם לקיים שאר המצוות

ז"ל הזוהר פרשתנו (דף רס"ג ע"ב): פקודא למקבע בר נש מזוזה לתרעיה... ותו, דלא ינשי בר נש דוכרנא דקוב"ה לעלמין. ודא איהו כגוונא דציצית, כדא אמרת (שלח טו, לט) "וראיתם אתו וזכרתם את" וגו'. כיון דחמי בר נש להאי דוכרנא, אדכר בגרמיה למעבד פקודא דמאריה, עכ"ל.

[מצוה שהאדם יקבע מזוזה לפתחו... ועוד [טעם למזוזה], כדי שלא ישכח האדם זכרון הקב"ה לעולם. ו[טעם] זה הוא כמו ציצית, כמו שאמר "וראיתם אתו וזכרתם את" וגו'. כיון שהאדם רואה זכרון ההוא, נזכר בעצמו לעשות מצוות אדונו. (פירוש "הסולם" כאו)].

מזוזה פוללת כל המצוות ושקולה כנגד כל המצוות

ועיין בסידור עם דא"ח לכ"ק אדמו"ר ר' דוב בער (בנו של הרב בעל השו"ע והתניא), דמזוזה כוללת כל המצוות ושקולה כנגד כל המצוות (עיי"ש דף רע"ה ע"ב ואילך).

על ידי המזוזה כשיכנס ויצא מביתו יפגע תמיד ביחוד השם. - מי שיש לו תפלין בראשו ובוזרועו, ציצית בבגדו ומזוזה בפתחו, מחזק הוא שלא יחטא ז"ל הרמב"ם סוף הלכות מזוזה"י: חייב אדם להזהר במזוזה, מפני שהיא חובת הכל תמיד. וכל זמן שיכנס ויצא יפגע ביחוד השם שמו של הקדוש ב"ה ויזכור אהבתו

מו. המשך לשון זוהר נעתק לעיל ריש אות כ'.
 מז. עיין ג"כ רמב"ם סוף הל' מזוזה, שנעתק להלן ריש אות כ"ד.
 מח. נתבאר בארוכה בלקוטי שיחות לכ"ק אדמו"ר מליובאוויטש זי"ע, חלק כ"ט, שיחה ב' לפ' עקב (ע' 61 ואילך).

ויעור משנתו ושגיותיו בהבלי הזמן^מ, וידע שאין דבר העומד לעולם ולעולמי עולמים אלא ידיעת צור העולם, ומיד הוא חוזר לדעתו והולך בדרכי מישרים.

אמרו חכמים הראשונים, כל מי שיש לו תפילין בראשו ובזרועו וציצית בבגדו ומזוזה בפתחו, מוחזק הוא שלא יחטא, שהרי יש לו מזכירין רבים^ג, והן הם המלאכים שמצילין אותו מלחטוא, שנאמר (תהלים לד, ח) "חֲנָה מְלֶאֶךָ ה' סָבִיב לִירְאָיו וַיַּחֲלֹצֵם", עכ"ל הרמב"ם.

וכן הוא בטור יו"ד (סימן רפ"ה), וז"ל: וצריך לזהר מאד בה, כמו שאמרו חז"לי כל מי שיש לו תפילין בראשו ובזרועו וציצית בבגדו ומזוזה בפתחו, מוחזק הוא שלא יחטא, מפני שיש במזוזה יחודו של הקב"ה. ותמיד בכואו ובצאתו יזכור יחודו של הקב"ה ויתן יראתו על פניו לבלתי יחטא, עכ"ל.

ומקורו מש"ס מנחות (דף לג ריש ע"ב). וז"ל שם: רבי אליעזר בן יעקב אומר, כל שיש לו תפילין בראשו ותפילין בזרועו וציצית בבגדו ומזוזה בפתחו, הכל בחיזוק שלא יחטא (מכל וכל עומד בחזקה שלא יחטא, רש"י), שנאמר (קהלת ד, יב) "וְהַחוּט הַמְשָׁלֵשׁ (תפילין וציצית ומזוזה, רש"י) לא בְמַהֲרָה יִנְתַּק^נ, ואומר "חֲנָה מְלֶאֶךָ ה' סָבִיב לִירְאָיו וַיַּחֲלֹצֵם", עכ"ל.

אֲשֶׁרִי חֶלְקָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל שְׁעַל יְדֵי עֵינֵי, תְּפִלִּין וּמְזוּזָה נִכְרָ בָהֶם שְׁהֵם בְּנֵי מַלְכִים

ז"ל הזוהר פרשתנו (דף קס"ו ע"א^נ): זכאה חולקהון דישראל, כדין אשתמודען ישראל דאינון בני מלכא קדישא, דהא כולהו אתרשימו מיניה... אתרשימו בלבושיהו, בעטופייהו דמצוה, אתרשימו ברישיהו, בבתי דתפילי בשמא דמאריהן, אתרשימו בידיהו ברצועי דקדושה... אתרשימו בבתיהון במזוזה דפתחא. בכלא רשימין דאינון בני מלאכא עילאה. זכאה חולקהון, עכ"ל.

[אשרי חלקם של ישראל, כי אז נכרים ישראל שהם בני המלך הקדוש, כי כולם רשומים ממנו... רשומים בלבושם, בעטוף של מצוה. רשומים בראשם, בבתי של התפילין, שהם של אדונם. רשומים בידיהם, ברצועות של קדושה... רשומים

מט. להעיר מרמב"ם הל' תשובה פ"ג ה"ד.

נ. עיין ג"כ זהר פרשתנו (דף קס"ג ע"ב), נעתק לעיל אות כ"ג.

נא. מנחות דף מ"ג ע"ב, נעתק להלן בסמוך. הובא ג"כ - בשינויים - בטור או"ח סוף הל' ציצית (סוף סימן כ"ד).

נב. הטעם לזה שהרמב"ם שם השמיט פסוק זה, נתבאר בלקוטי שיחות שם. ובטור או"ח שם הביאו.

נג. בהמשך להנעתק לעיל.

בבתיהם, במזוזה בפתח. בכל דבר הם רשומים שהם בני מלך העליון. אשרי חלקם. (פירוש "הסולם" כאו). ועיין גם כן בזוהר שם לפני זה (דף רס"ה ע"א).

אָמֵן אָמֵן

קריין, שאלה:

כל כמה זמן צריכים לבדוק את המזוזה כדי שתהיה פטרה כהלכתה?

תשובת הרב:

אינו נקרא צדיק תמים עד שיקים ראשי תבות של תמי"ם: תמי"ד יקיי"ם מצו"ת מצו"ת (ראשי תיבות: מזוזה, ציצית, תפילין)

ז"ל ספר הגן ודרך משה (ליום אחד עשר - דף י"ח ע"א ואילך): אינו נקרא צדי"ק תמי"ם עד שיקיים ראשי תיבות של תמי"ם, תמי"ד יקיי"ם מצו"ת מצו"ת, וזהו מצו"ת ראשי תיבות מזוזה ציצית תפילין. ואפרש לכם מתחילה מצות מזוזה, שכל אדם מחוייב לבדוק מזוזתו פעמים בשבע שנים, ואפילו אם קנה אדם מזוזה חדשה יבדוק אותה אם היא כשירה, עכ"ל.

מעשה נפלא שהכה רעם וברק בבית יהודי, ובדקו מזוזת ביתו ומצאו אותה חסר הפסוק "למען ירבו" וגו'

וממשיך שם, וז"ל: ואין אני יכול להתאפק מלהודיע לכם המעשה במדינת פיהם, שהכה הרעמים וברק בתוך בית יהודי אחד בארץ אצל מזוזות הבית בלי שום היזק, וכאשר באתי לעיר ההוא לבדוק המזוזות כמנהגי, סיפר לי היהודי הנ"ל את המאורע. אמרתי לו: שמא המזוזה היא פסולה, אמר לי: זה ימים מועטים שקניתי את המזוזה. אמרתי לו אף על פי כן. ובדקתי אותה ומצאתי חסר הפסוק "למען ירבו" וכו'. על כן יזהר כל אחד לבדוק מזוזתו אף אם הם חדשים מקרוב באו, עכ"ל.

להזהר שלא שלא ימחק שם שד"י שעל גבי המזוזה

וממשיך שם, וז"ל: ובפרט כשאננם משימים על השם שד"י איזה דבר לכסותו אז הוא נמחק בימים מועטים. והשם שד"י ראשי תיבותי שומ"ר דלתו"ת ישראל שומ"ר דלת"י יהודי"ו. וזה דוקא כשאנו נמחק. וזהו סוד מזוז"ת אותיות ז"ז מו"ת, שזו והולך מהחדר שיש בו מזוזה כשרה. ואפילו אם יש לו כמה חדרים כולם חייבים במזוזה, עכ"ל.

רשע שאינו נזהר במזוזה, לא יאריך ימיו בהצלחה, כי אם ירד מנכסיו, ועני חשוב כמות

וממשיך שם, וז"ל: ואם תאמר, הרי כמה רשעים שאינם נזהרים בזה, ואף על פי כן הם חיים ויושבים בהצלחה. תשובה לדבר, תהיה בטוח שלא יאריך ימיו בהצלחתו,

ובודאי בקרב ימיו ירד מנכסיו ועני הוא חשוב כמת, וגם ח"ו בניו מתים כשהם קטנים בעון מזוזה כדאיתא בשבתי"ה, עכ"ל ספר הגן ודרך משה, עיי"ש עוד באריכות.

אָמֵן

קריין, שא"ה:

למדתי בהלכות של חק לישראל יום רביעי לפקדנות שופטים שכתב, אם ראית בית מדרש שלקחו אותו גויים תדע שטעשו בו שלא פהגו, האם הרב יכול להסביר לנו בענין הזהירות בפקדנות בית הכנסת ועגנת אמן?

תשובת הרב:

אהב לך את המצוה הדומה למת מצוה שאין לה עוסקים

גדול זכות מצוות אלו (עניית אמן, תפילין ומזוזה¹) במיוחד לשמירה ולהצלה, כי מצוות אלו (ובפרט ענין עניית אמן) הם בבחינת "מת מצוה", שמעטים המה המתעסקים בהם, ויתעסק בה בהשתדלות יתירה ביתר שאת ויתר עז.

וכדאיתא בספר חסידים (סימן רס"א), וז"ל: אהוב לך את המצוה הדומה למת מצוה שאין לה עוסקים, כגון שתראה מצוה בזויה או תורה שאין לה עוסקים כו', אתה תלמדם ותקבל שכר גדול כנגד כולם, כי הם דוגמת מת מצוה, עכ"ל. וכעין זה כתב גם כן שם (בסימן ק"ה), וז"ל: כל מצוה שאין לה דורש ואין מי שיבקש אותה, תדרשנה לפי שהיא כמת מצוה, ומצוה שאין לה רודפים רדוף אחרי' לעשותה כו', עכ"ל].

את"ם הוא ראשי תיבות אמן, תפילין, מזוזה

והנה מובא מה שכתוב ב"כתב סופר" על התורה בשם המסורה, דג' פעמים "ואת"ם כתיב: (ואתחנן ד, ד) "ואת"ם הדבקים בה' אלקיכם חיים כלכם היום", (נח ט, ז) "ואת"ם פרו ורבו", (יתרו יט, ו) "ואת"ם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש".

ויש להוסיף בזה בדרך רמז, דהנה נתבאר לעיל דאת"ם הוא ראשי תיבות אמן, תפילין, מזוזה. והיינו, דעל ידי ההשתדלות בג' דברים הנ"ל, על ידי זה זוכה שיקויימו בו ג' הכתובים הנ"ל:

א. "ואת"ם הדבקים בה' אלקיכם חיים כלכם היום" - אריכות ימים ושנים טובות, כמשנת"ל בארוכה בענין עניית אמן, דכל העונה אמן יהא שמיה רבא מברך בכל כוחו

נה. עיין לעיל, ובהנעתק שם בהערה.

נו. שהם ראשי תיבות מע"ת = מזוזה עניית אמן תפילין, וכן ראשי תיבות אמ"ת = אמן מזוזה תפילין, שעל ידי מצות אלו יתחזק במידת האמת להידבק בהשם יתברך ללמוד תורת אמת, וכן יתברכו מעותיו ופרנסתו מצויה בריוח.

נז. מלבד המבואר בארוכה לעיל בענין עניית אמן, ובענין תפילין ומזוזה.

קורעין לו גזר דינו של ע' שנה, ומבטלים גזירות קשות וכו'. וכן לענין תפילין נתבאר לעיל, דכל המניח תפילין מאריך ימים. וכן לענין מזוזה נתבאר לעיל בארוכה, דכל הזהיר בה יאריכו ימיו וימי בניו, ועל ידי המזוזה זו המות מן הבית וכו'.

[וכן לענין ציצית, כמו שנתבאר לעיל דתקנו פרשת ציצית בק"ש, ובדירתו של אדם [במזוזה] נמצא פרשת ק"ש חוץ מפרשת ציצית שחסר משם, וכשאדם מתעטף בביתו בציצית ויוצא בו לפתחו הרי נשלם, ומלאך המות אז משם כו'. וכן נתבאר לעיל דכל מי שיש לו תפילין בראשו ובזרועו וציצית בבגדו ומזוזה בפתחו, מוחזק הוא שלא יחטא, והרי על ידי העדר החטאים הרי הוא מאותן שכתוב בהן "חיים פלגם היום" (עיין רש"י עה"פ חוקת כ. כב)].

ב. "ואתם פרו ורבו" - בנים זרע של קיימא עוסקים בתורה ובמצוות והולכים בדרכי אבותיהם, כמו שנתבאר לעיל בענין עניית אמן, דבן קטן האומר יתגדל, ועונין אחריו יהא שמיה רבא מברך, מציל אביו מן הפורענות. והבאנו לעיל בשם הכתב סופר עה"ת, דהאדם צריך לקיים מצות פריה ורביה, כי מי שיש לו בנים והולכים בדרכיו, הרי הוא כאילו לא מת כו'. וכן לענין תפילין נתבאר לעיל דמה שכתוב "וצדקתו עמדת לעד", זה המזכה את הרבים, כגון מלמד ליראי ה' תיקון תפילין כו'. ומבואר ברד"ק על הפסוק, וז"ל: יש מפרשים ["וצדקתו עמדת לעד"] בעוה"ז, ופירש "לעד" [היינו] לבניו ולבני בניו עד עולם, עכ"ל. וכן לענין מזוזה נתבאר לעיל בארוכה דכל הזהיר בה יאריכו ימיו וימי בניו.

ויש להוסיף עוד בענין השייכות דמצות מזוזה לענין "ואתם פרו ורבו", כי איתא במנחת חינוך (מצוה א') בארוכה, מדברי הפוסקים, דכל זמן שהבנים חיים בעולם הזה, מקיים האב מצות פריה ורביה, עיי"ש. ולכן, על ידי שהאדם זהיר במצות מזוזה, אשר על ידי זה יאריכו (וימיו ו) ימי בניו, על ידי זה מקיים מה שכתוב בכתוב "ואתם פרו ורבו גו'".

ג. "ואתם תהיו לי ממלכת פהנים וגוי קדוש". עיין רש"י על הפסוק דפירש "כהנים" - שרים. וזה יש לומר לענין עניית אמן, כי נתבאר לעיל דכאשר מברכין בכל יום מאה ברכות כהוגן (ואף עניית אמן מן הברכה היא), אז כולם עשירים מלאים כל טוב כו'. וכן לענין תפילין, כי נתבאר לעיל דעל ידי תפילין שבראש, על ידי זה "ויראו כל עמי הארץ פי שם ה' נקרא עליך" גוי"ט - וזהו "גוי קדוש". וכן לענין מזוזה (ותפילין וציצית) נתבאר לעיל שם, דכאשר האדם מניח תפילין בראשו ובזרועו, ומתעטף בעיטוף של מצוה, ובצאתו מביתו פוגש במזוזה, אז ד' מלאכים קדושים מלוים אותו לבית הכנסת

נח. ועיין בטור שנעתק שם הערה מ"ה, וז"ל: וכן דרשו חכמים בעון מזוזה בניו ובנותיו מתים קטנים כו', עכ"ל. ומכלל לאו אתה שומע הן.

נט. ועיין לעיל בהערות (מזהר פ' בראשית), דכ"ה גם בטלית של מצוה (מצות ציצית).

ומכריזים לפניו: "הבו יקרא לדיוקנא דמלכא קדישא כו". וכן נתבאר לעיל, דמי שיש לו תפילין בראשו ובזרועו וציצית בבגדו ומזוזה בפתחו, מוכטח הוא שלא יחטא - אשר על ידי זה הוא בבחינת "ממלכת כהנים וגוי קדוש".

ונראה לי להוסיף עוד ברמז הפסוק "ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש". דהנה בבעל הטורים על פסוק זה פירש "כהנים" כפשוטו. וז"ל: אילו זכו ישראל היו כולם כהנים גדולים, ולעתיד לבוא תחזור להם שנאמר (ישעי' סא, ו) "ואתם כהני ה' תקראו".

והנה בקינות לתשעה באב (ד"ה איכה אלי קוננו מאליו) נאמר: מחטאת סתירת מזוזות, חזון ענתותי החלו לבזות, נעו ענמים לחומו להבזות. ועלה ברעיוני בשעת אמירת הקינות בתשעה באב העבר, דמכאן רואים, דבזמן החורבן לא קיימו בני ישראל מצות מזוזה, ואדרבה, עוד ביזו את המזוזה הקדושה על ידי שסרתו אותה מפתח דלתות בתיים, וכלשון הקינה "מחטאת סתירת מזוזות", ובגלל זה חרב בית מקדשנו.

ומובא בספרים, דבעת אמירת הקינות בתשעה באב צריכים אנו לקונן גם על חורבן ופירצות הדור הזה. ועל כן רמז לנו בעל הקינות, מחטאת סתירת מזוזות חזון ענתותי החלו לבזות, דהוא גם כן מפירצות הגדולות בדור הזה, בעוה"ר. ועל כן צריכים לתקן דבר זה ביתר שאת.

ועל פי הנ"ל דבית המקדש נחרב גם כן בגלל עון זה שביזו מצות מזוזה וסרתו את המזוזה מפתחי בתיים, יש לומר, דעל זה רומז גם כן הפסוק הנ"ל, ואתם, ראשי תיבות אמן, תפילין, מזוזות, דאם נקיים מצוות אלו, נזכה לביטול החטא והסיבה שגרמה לחורבן בית המקדש והגלות, וכאשר בטלה הסיבה (החטא) בטל המסובב, הגלות והחורבן, וזוכים לבנין בית המקדש במהרה בימינו, שאז יהיו כהנים בעבודתם ולוים בדוכנם וכו', ואז יקויים בנו ממלכת כהנים וגוי קדוש כפשוטו, שהכהנים ישמשו בעבודת בית המקדש בב"א.

ועל דרך זה יש לפרש מקראי קודש (ישעי' מ' א-ב) האמורים בהפטורת שבת נחמו (שהוא נחמה ראשונה משבעה דנחמתא): "נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם. דברו על לב ירושלים וקראו אליה פי מלאה צבאה פי נרצה עונה פי לקחה מיד יהוה כפלים בכל חטאתיה".

וההפטורה מסיימת בפסוק (ישעייה פרק מ' כ"ו) "שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה המוציא במספר צבאם לכלם בשם יקרא מרב אונים ואמץ כח איש לא נעדר".

אחר כך כתיב שם עוד (ישעייה פרק מ' כ"ז) "למה תאמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה דרכי מדי ומאליה משפטי יעבור", עיי"ש.

ויש לנעץ סוף ההפטרות, מרב אונים ואמץ כח איש לא נעדר, בתחלתה, "נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם וגו' פי לקחה מיד ה' כפלים ככל חטאתיה". אך תחלה נבאר בדרך רמז את הכתוב "מרב אונים ואמץ כח".

דְּהִנָּה אוֹנִי"ם הוּא אוֹתוֹת אַמֶּן י"ו, וְעַם הַכּוֹלֵל הוּא בְּגִימַטְרִיא אַמֶּן טו"ב. וּבֵא לְרִמּוֹז, דְּעַל יְדֵי אַמִּירַת אַמֶּן בַּכוּוּנָה הַרְאוּי' זוֹכֵה הָאָדָם לְכָל טוֹבוֹת עוֹלָם הַזֶּה. וְיֵשׁ לְהוֹסִיף עוֹד עַל זֶה, דְּאוֹנִי"ם (עַם ה' אוֹתוֹת) בְּגִימַטְרִיא קי"ב, שֶׁהוּא רֵאשִׁי תִיבוֹת שֵׁם הַקִּדּוֹשׁ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קְרִיאֵנוּ, דְּכַשְׁכַּר אַמִּירַת אַמֶּן בְּכָל כַּחוֹ, בְּקוֹל רֶם וּבְכָל כַּח כּוּוּנָתוֹ, עַל יְדֵי זֶה זוֹכֵה שִׁיקוּיִים בּוֹ ה' יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קְרִיאֵנוּ".

וְכַתֵּב בְּסֵפֶר הַגֵּן וּדְרָךְ מוֹשֶׁה (לְיוֹם תִּשְׁעָה וְעֶשְׂרִים - דָּף ל"ו ע"א וְאֵילָךְ), וְזֶה לְשׁוֹן קִדְשׁוֹ: בְּאֵתִי לִי לְהַזְהִיר וּלְזוֹלָתִי לְהַזְכִּיר גּוֹדֵל הַשְׁכָּר שֶׁל עֲנִיַּת אַמֶּן יוֹתֵר מִהַמְּבַרֵךְ, שְׁבִזָּה הוֹסִיף כַּח וּגְבוּרָה שֶׁל מַעֲלָה, וְאֵין לָךְ גְּדוּל לִפְנֵי הַקִּדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּעֲנִיַּת אַמֶּן, הוֹבֵא בְּזוּהַר הַקִּדּוֹשׁ פֶּרֶשֶׁת וִילָךְ, כִּמְהָ פַעֲמִים גְּדוּלִים פְּתוּחִים לְמַעֲלָה וְכִמְהָ טוֹבוֹת מִשְׁתַּכְּחִין בְּכָל הָעוֹלָמוֹת עַל יְדֵי הַמִּשְׁכּוֹת הָאוֹרוֹת וְהַשְּׁפַע בְּעֲנִיַּת אַמֶּן, כִּמְהָ חֲדוּהָ שְׁכוּנָהּ".

ס. כִּפְה"נ נִפְלו בִּס' הַגֵּן כִּמְהָ ט"ס, וְלִכְן לְשִׁלְיֹמוֹת הָעֵנִין מַעֲתִיקִים הֵנְנוּ בְּזֶה אֵת לְשׁוֹן הַזֶּהָר. וְז"ל שֵׁם (דָּף רִפ"ה ע"ב):

כִּד יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא מִשְׁמֵרִין לְאַתְבָּא אַמֶּן, לְכוּוּנָא לְבִייהוּ כִּמְהָ דְאַצְטְרִיךְ, כִּמְהָ פְתַחִין [רַבְרַבִּין] דְּבִרְכָאן פְּתִיחִין ל' לְעִילָא, כִּמְהָ טְבָאן מִשְׁתַּכְּחִין בְּכוּלְהוּ עֲלֵמִין, כִּמְהָ חֲדוּ בְּכוּלָהּ. [כְּשִׁיִּשְׂרָאֵל לְמַטָּה שׁוֹמְרִים עֲצָמָם לְעֵנוֹת אַמֶּן וּלְכוּיִן לְבָם כְּמוֹ שְׁצִרִיךְ, כִּמְהָ פְתַחִי בְּרִכּוֹת פְּתוּחִים לְמַעֲלָה, כִּמְהָ טוֹב נִמְצָא בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, כִּמְהָ שְׂמִיחָה הִיא בְּכָל (פִּירוּשׁ "הַסּוּלָם" כֵּאן)]. מֵאִי אֲגֵר לְהוֹ לְיִשְׂרָאֵל דְּגִרְמִין הָאֵי, אֲגֵר לְהוֹ בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי. בְּעֵלְמָא דִּין, בְּשַׁעֲתָא דְעֵאקִין לְהוֹ וּמְצֵלִן צְלוֹתָא קְמִי מֵאֵרִיחוֹן, קְלָא מְכַרְזָא בְּכוּלְהוּ עֲלֵמִין פְּתַחוּ שְׁעָרִים וְיִבּוּא גוֹי צְדִיק שׁוֹמֵר אַמוּנִים, אֵל תְּקִרִי אַמוּנִים אֵלָא אַמְנִים. פְּתַחוּ שְׁעָרִים, כִּמְהָ דִּישְׂרָאֵל פְּתַחִין לְהוֹ תַרְעִין [רַבְרַבָּאן] דְּבִרְכָאן, כִּךְ הִשְׁתָּא פְתַחוּ שְׁעָרִים וְתַתְּקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן מֵאִינוּן דְּעֵאקִין לְהוֹ.

[וְמַהוּ שְׁכָרָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁגִּרְמוּ לָזֶה, שְׁכָרָם הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. בְּעוֹלָם הַזֶּה, בְּשַׁעֲהָ שְׁמִצִּירִים לָהֶם וּמִתְפַּלְלִים תְּפִילָתָם לְפָנֵי אֲדוֹנָם, הַקּוֹל מְכַרִּיז בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, פְּתַחוּ שְׁעָרִים וְיִבּוּא גוֹי צְדִיק שׁוֹמֵר אַמוּנִים, אֵל תְּקִרִי אַמוּנִים אֵלָא אַמְנִים [דְּהֵיִינוּ שְׁשׁוֹמְרִים לְעֵנוֹת אַמֶּן]. פְּתַחוּ שְׁעָרִים, כְּמוֹ שִׁישְׂרָאֵל פְּתַחוּ לָהֶם שְׁעָרֵי הַבְּרִכּוֹת, כִּךְ עֵתָה פְתַחוּ שְׁעָרִים וְתַתְּקַבֵּל תְּפִילָתְכֶם עַל אֵלוֹ שְׁמִצִּירִים לָהֶם (פִּירוּשׁ "הַסּוּלָם" כֵּאן)].

הָאֵי בְּעֵלְמָא דִּין, בְּעֵלְמָא דְאַתִּי מֵאִי אֲגֵרִייהוּ. דְּכִד יִפּוֹק ב"נ מֵהָאֵי עֲלֵמָא דְהוּא שׁוֹמֵר לְאַתְבָּא אַמֶּן, מֵאִי שׁוֹמֵר, כְּלוֹמֵר נְטִיר הֵיאֵה בְּרַכָּה דְאַמֵּר הוּא דְמַבְרָךְ וּמַחֲכָה ל' לְאַתְבָּא אַמֶּן כִּמְהָ דְאַצְטְרִיךְ, נִשְׁמַת' סִלְקָא וּמְכַרְזֵי קְמִי, פְּתַחִי שְׁעָרִים קְמִי, כְּמוֹ דְאַיְהוּ הוּא פְתַח תַרְעִין כֹּל יוֹמָא כִּד הוּא שׁוֹמֵר אַמוּנִים. עַכ"ל זֶה"ק.

[זֶה (שְׁכָרָם) בְּעוֹלָם הַזֶּה. בְּעוֹלָם הַבָּא מַהוּ שְׁכָרָם. כִּי כְּשִׁיִּצֵּא הָאָדָם מִעוֹלָם הַזֶּה שֶׁהִ' שׁוֹמֵר לְעֵנוֹת אַמֶּן, מַהוּ שׁוֹמֵר, כְּלוֹמֵר שְׁשׁוֹמֵר אוֹתָהּ הַבְּרַכָּה שְׁאוֹמֵר הַמְּבַרָךְ וּמַחֲכָה לוֹ לְעֵנוֹת אַמֶּן כְּמוֹ שְׁצִרִיךְ, אֵז נִשְׁמַתוֹ עוֹלָה וּמְכַרְזֵת לְפָנָיו: פְּתַחוּ שְׁעָרִים לְפָנָיו, כְּמוֹ שֶׁהוּא הִ' פּוֹתַח שְׁעָרִים כֹּל יוֹם כְּשֶׁהִ' שׁוֹמֵר אַמוּנִים (פִּירוּשׁ "הַסּוּלָם" כֵּאן)].

ס.א. כִּפְה"נ צ"ל: כִּמְהָ פְתַחִים גְּדוּלִים פְּתוּחִים.

ס.ב. כִּפְה"נ צ"ל כְּבַזְהַר כֵּאן: כִּמְהָ חֲדוּ בְּכוּלָהּ.

ומה שכר לישראל הגורמים כל זה בעלמא הדין ובעלמא דאתי, בעלמא הדין למלטם בעת צרה ח"ו, אז קול הכרוז יוצא בכל העולמות פתחו שערים ויבוא גוי צדיק שומר אמונים, כמה דישראל הוי גורמין דנפתחו שערי רחמים שערי דברכה, כך השתא פתחו שערים לקבל התפלות מאותן דמתערי בעלמא הדין. ובעלמא דאתי מה שכרייהו, דכד יוצא זה בר נש מן העולם, כמה מלאכים קדישין נוטלין נשמתו ומכריזין קמיה פתחו שערים ויבוא גוי צדיק, כמה דהאי בר נש פתח שערים כל יומא ויומא שומר וממתין לענות אמן על ההוא דמברך. ועליו נאמר "כִּי מְכַבְּדֵי אֶכְבְּדֵם", כי כל היצורים נבראו רק לכבוד הש"י ב"ה.

ולפי פשוטו אמן היינו האמנת דברים, שיאמינושי דבריו ויקוים הברכה שבירך המברך, ואני מאמין בזהסי. אמרו רז"ל, "שמר אַמְנִים", נוצר אלו שאמרו באמונה. אומר ש"ץ מחיה מתים, והעונים אמן אף שעדיין לא ראו תחיית המתים ומאמינים בהקדוש ברוך הוא שמחיה מתים. וכן כל אמונים של עתיד יענה אמן, שיהיה רצון מלפניו יתברך שיקוים דבר זה.

וצריך להזהיר להמוני עם, שלא יאמרו תהלים או מעמדות או שאר תחנונים בעת חזרת הש"ץ תפילת שמונה עשרה, כי בוודאי אי אפשר לכוין באמן כראוי ועונין אמן כטופה חטופה יתומה, אין זה בירך אלא נאץ.

ובאתי כמזכיר לענין תפילין בעו"ה שכמה אנשים מתים ואין מקיימים מצות תפילין כתיקונא כדינא וכהלכה, ומברכין ברכה לבטלה. וגם להזהיר שהיוד של הקשר של יד שיהיה ממש דבוק ונשען להבית של יד, ובאם לאו לא יצא ידי חובת תפילין. ואמרו רז"לסי בשכר מצות תפילין מאריכין לו ימיו, עכלה"ק של ספר הגן, עיי"ש.

הרי לנו מזה גודל הכח של עניית אמן יהא שמייה רבא, דבזה מוסיפים כח בפמליא של מעלה.

❖ ❖ ❖

סג. עיין בזהר שם לפנ"ז (דף רפ"ה סע"א).

סד. כפה"נ צ"ל: ויאמנו.

סה. עיין לעיל (סוף אות ד') משו"ע (או"ח סימן קכ"ד סעיף ו'), וז"ל: ויענה אמן כו' ובכוונה שיכוין בלבו אמת הוא הברכה שבירך המברך, ואני מאמין בזה, עכ"ל. ושם ג"כ מספר הגן ודרך משה (ליום אחד עשר - דף ט"ו ע"א), וז"ל: שמילת אמן עדות הוא על הברכה שהוא אמת, עכ"ל.

סו. עיין בזה בארוכה לעיל.

קריין, שאלה:

אנחנו רוצים להתחזק בעבודת ה' ולהכין את עצמינו לקראת ראש השנה, ובפרט שאנו נמצאים בפתיח זמן הגאולה ובכל יום אפכה לו.

תשובת הרב:**בשרות תפילין ומזוזות**

אמרו חז"ל בגמרא בבא בתרא (דף ע"ח ב'): אמר רבי שמואל בר נחמן אמר רבי יוחנן מאי דכתיב (במדבר פרק נא כז) "על כן יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותכונן", המושלים אלו המושלים ביצרם, בואו חשבון, בואו ונחשב חשבוננו של עולם, הפסד מצוה כנגד שכרה, ושכר עבירה כנגד הפסדה, תבנה ותכונן, אם אתה עושה כן תבנה בעולם הזה ותכונן לעולם הבא. והחי יתן אל לבו לקנות לו תורה ומצוות בזה העולם כמאמר שלמה המלך עליו השלום, (משלי פרק י"ח) "חכם לב יקח מצות".

» סימן א' «**סוגי האנשים שקונים תפילין ומזוזות**

המדקדק ביותר על כשרות התפילין, קונה את התפילין אצל סופר תלמיד חכם וירא שמים, וקונה תפילין ומזוזות מהודרים ביותר, ולא איכפת לו אודות יקרות התפילין והמזוזות, כי העיקר אצלו שיהיו בתכלית ההידור.

ואם שמוע ישמע על הקלף שאינו כראוי, או על הבתים והרצועות וכדומה, הוא קונה פרשיות אחרות או בתים אחרים, כי העיקר אצלו שיהיה בתכלית הכשרות, ואם מפזרים כסף בזמנים אלו על בגדים או על מידי דאכילה, כל שכן שצריכים לפזר על מצוות גדולות וחשובות כתפילין ומזוזות.

סתם מדקדק במצוות קונה אצל סופר תלמיד חכם וירא שמים, אבל רוצה דוקא שיהיה בזול.

סז. וידוע ממרן הבאבא שלי זי"ע שהיה מאוד מהדר במצוות ובמצוות תפילין במיוחד, שבכל פעם ששמע הידור נוסף שהתחדש, היה מזמין תפילין חדשות עם ההידור הזה, ובכך שאפילו אחרי כמה חודשים הזמין תפילין חדשות כדי להדר במצוות.

סח. עיין שער המצוות להאריז"ל פ' עקב (מצות צדקה), וז"ל: בענין הצדקה והמצות, לא היה קמצן כלל ... גם כשהיה קונה איזה מצוה, כגון תפילין, או אתרוג, לא היה מקפיד לדעת כמה יתן במצוה ההיא, אלא היה פורע כל מה שהיו שואלים לו בפעם (ראשונה), והיה אומר למוכר, הרי המעות לפניך, קח כל מה שתרצה. וכמ"ש בזהר בפרשת תרומה (דכ"ח ק"ח ע"א). עכ"ל.

אנשים פשוטים הולכים לחנות הספרים, וקונים אצל בעל החנות (דברוך כלל הוא יהודי שמעוטר בזקן ופיאות) ומבקשים לקנות מזוזה או זוג תפילין כשרים, ואפילו מהודרות.

לדאבונינו נכשלים קונים אלו בקניית תפילין ומזוזות פסולים לגמרי, שנפוצים היום לאלפים ולרבבות, בעוה"ר.

המוני העם (שתוקף יהדותם הוא למחצה לשליש ולרביע) הולכים לתל אביב – [ובארצות הברית למאנהטן] וקונים בחנות גדולה (הנקראת דעפארטמענט סטאר) תפילין ומזוזות סתם, שאין להם שום חזקת כשרות.

» סימן ב' «

כּוּר הַמִּבְחָן בְּאִיזָה מְדֻרְגָה עוֹמְדִים (אֲדָם נִפְר... בְּכִסּוֹ)

בקניית התפילין והמזוזות ניכרת מידת התקרבותו של האדם להשי"ת.

אם הוא מסוג א', שמדקדק ביותר על כשרות התפילין, אזי לא איכפת ליה אם עולה כסף, כי הוא רוצה דוקא תפילין או מזוזות כשרים ומהודרים ביותר.

אם הוא מסוג ב', סתם מדקדק במצוות, הרי שמוכן לשלם כסף שיהיו התפילין או המזוזות כשרים למהדרין, אבל אינו מוסר את נפשו בעד זה, ואם אינו מוצא תפילין או מזוזות מהודרים ביותר, לא ימסור נפשו בעד זה, דהרי לא מצא, יהודי עד הכיס.

אם הוא מסוג ג', הוא מאותם האנשים שנקראים "א איד ביז די קעשענע", דאם נוגע כבר לכיסו, אינו מעוניין לקנות תפילין כשרים ומהודרים, ודי בעבורו אם יקנה את זה בחנות "כלבו"...

» סימן ג' «

מַעֲשֵׂה נוֹרָא מִהַקְלָף, עִם הָרֵב ר' אֱלִיעֶזֶר זִירְקִינֵד שְׁלִיט"א

בחודש אדר תשד"ם, נודע בשער בת רבים שהקלף של תפילין שכמה אנשים מבני ישראל החרדים לדבר ה' בארצינו הקדושה ובחוץ לארץ משתמשים בהם, נעבד בבתי חרושת של עכו"ם, בלי שום השגחה או סימנים, והדבר נשתתק אז בלי פירסום ורעש.

ברם זכור אותו האיש לטוב, הרב החסיד ר' אליעזר זירקינד שליט"א, סופר ושו"ב חשוב, חסיד חב"ד, שכשנודע לו שכל הקלף שמכרו אז היו פסולים ממש, ועל פי הלכה נכתבו כל ספרי תורה, תפילין ומזוזות בפסול, התקשר אלי בטלפון, שאבוא אליו בהקדם הכי האפשרי.

כשהגעתי לביתו, סיפר לי, איך שרוב יהדות החרדית משתמשים בתפילין ומזוזות פסולים לא עלינו, וקוראים בספרי תורה פסולים, וזאת, לא משום שהסופרים אינם יראים ושלמים, אלא משום שהקלף נעשה בפסול. והסביר לי מציאות והשתלשלות

הענינים. גם הראה לי המקורות בספרי הלכה, שאף בדיעבד פסולים. אחר כך שאל אותי, כדת מה לעשות, ואמר לי: יש לכם הכח והאמצעים לפרסם דבר זה, ע"כ תעשו למען השם מה שביכלתכם.

על זה עניתי להרב זירקינד:

ראשית, צריכים לפרסם בכל העיתונים שנתהוה מכשול גדול בקלף שסופרי סת"ם חרדים קונים עבור כתיבת תפילין ומזוזות, שכולם פסולים בעוה"ר, ע"כ יפרסם נא כבודו בעיתונים, שאלו שכתב להם ספרי תורה תפילין ומזוזות על הקלף שלא היה כשר, יבואו אליו ויכתוב להם תפילין ומזוזות וספרי תורה שנכתבו על קלף כשר שנעשה בתכלית הכשרות, חינם אין כסף.

הרב זירקינד שליט"א כתב מכתב על אתר, והדפיסו בעתון "דזשואיש פרעס", וציוה לתלות צילום של המכתב גם בכל בתי כנסיות ובתי מדרשות, שהוא מוכן לכתוב מחדש תפילין ומזוזות בחינם, וכן עשה. אבל לדאבונינו שום סופר אחר לא עשה כמעשהו של הרב זירקינד.

שנית, צריכים לעשות צילומים מכל המראי מקומות, ולשלחם לגדולי הרבנים, שיכתבו תשובות אודות ענין זה, כדי שכאשר ישאלו אותם בני אדם, ידעו תיכף את המצב לאשורו, ויענו הלכה למעשה.

ישבנו משך לילה אחת, צילמנו מכל ספרי השו"ע והפוסקים (אגב, הרב זירקינד שליט"א יש לו ספריה ענקית, שהכילה אלפי ספרים יקרי המציאות), ועוד באותו לילה שלחנו את הצילומים לכל הרבנים החשובים.

[אגב, הרב זירקינד שליט"א היה מעבד קלף במרתף שבביתו, אבל לא היה מספיק בעד כל הקונים שלו, והוצרך לקנות גם כן ממקומות אחרים].

בעזר השם עלה בידינו אז, שכמה וכמה אנשים מבני ישראל, בארץ ישראל ובארה"ב, קנו אז קלף אצל יהודי אחד בארץ ישראל, שהיה מעבד את הקלף מתחילה ועד סוף, ואף שעלה ביוקר. שילמנו אז ארבעה או ששה דאלאר בעד כל קלף של

סט. עיין שו"ע או"ח הל' תפילין (סימן ל"ב סעיף כ'), וז"ל: **עונש הסופר מרובה, לכן צריך להיות מאוד ירא שמים וחדר לדבר השם כו', עכ"ל.**

וכתב ע"ז בעטרת זקנים שם, וז"ל: מכ"ש שלא ליתן לנערים המתלמדים לכתוב תפילין, ובודאי עתיד ליתן את הדין. ע"כ **ראוי למנות בכל פלך ופלך ובכל עיר ועיר כותבי תפילין מהוגנים כמו שממנים שוחטים ובודקים, עכ"ל.**

וכתב על זה בפרמ"ג (משבצות זהב) ס"ק י"ט, וז"ל: **בוודאי עונש הסופר יותר מהשוחט מאכיל טריפות, דזה לאו וזה מכשיל במ"ע, שאין מניחין תפילין. ואף אם נאמר ל"ת חמור מעשה (יבמות פ"ק), מ"מ ברכה לבטלה [עיין או"ח סימן] רט"ו [ד] י"א דהוה לא תשא ד"ת בכל יום [עיין מג"א שם ס"ק ו'], עכ"ל.**

מזוזה. לפני עשרים ושנים שילמתי לסופר מומחה מאה דאלאר בעד כל מזוזה, ובסך הכל קניתי אז עשרים ואחת מזוזות]. ויש להאריך עוד מענין זה, ואי"ה עוד חזון למועד.

✧ ✧ ✧

קריין, שאלה:

האם יכול להיות שאדם יקנה תפילין עם הכשר ובסוף יגלה שלא הניח תפילין מעולם, ומה העצה להינצל מזה?

תשובת הרב:

« סימן ד' »

במה רבבות מאחבי היו מניחים כל יום תפילין פסולים, שהבתים לא היו מרפעות

בשנת תשל"ה טלפן אלי הרה"ח ר' מענדל וועכטער שליט"א, וסיפר לי על מה שנתוודע בארצנו הקדושה המכשולות הגדולות בענין הבתים של התפילין, שבעל הבית שעוסק בענין עשיית הבתים, הוציא מכשול גדול מתחת ידו, שרוב הבתים שעשה נמרחו עם טיח"א, וביקש ממני שאכניס מודעה בנדון זה ב"מדריך לכשרות" שהוצאתי אז לאור עולם.

אמרתי לו שאני מסכים לזה, אבל בתנאי שיכתוב שמו על המודעה. הר"מ וועכטער ענה לי על זה, שהוא מפחד פן יהרגו אותו סופרי סת"ם או המוכרים. אמרתי לו, שהיות ואני מעורר על כשרות המאכלים, אי אפשר לערב שני ענינים אלו, כי אם אכתוב שגם כל התפילין פסולים, אז עיקר השונאים שלי (בעלי הבתים, המכשירים והסחורים, שמרוויחים מיליוני דולרים על הכשרות) יהיה להם "סחורה" ויפרסמו (כי להם הכסף והזהב) שלא יאמינו לדברינו כלום, כי אנחנו פוסלים הכל אשר לכל.

ואמר לי הרב וועכטער שליט"א:

הרי בין כך יש לכם כבר שונאים, ומדברים עליכם, ואם כן למאי נפקא מינה אם ידברו עליכם על עוד דבר. מה שאין כן אנכי הנני איש פשוט, ומי יודע מה יוכל לקרות אתי.

ע. היה תלמיד וחסיד גדול של כ"ק אדמו"ר מסאטמאר זצ"ל, וכעת הוא מחסידי כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש זצוק"ל, ומכהן כרב ומשפיע בקהילת חב"ד בארץ הקודש.

עא. עיין להלן במודעה אות ג'.

סוף כל סוף הכנסתי המודעה הזאת ב"מדריך לכשרות" (ירחון דהתאחדות הקהלות"ע), ותהום כל העיר, וכולם רצו לרכנים לשאול שאלות על התפילין שלהם, והרכנים הגדולים פסקו שהתפילין פסולים.

ואלו שמותיהם:

הגאון בעל מנחת יצחק זצ"ל, גאב"ד פאפא זצ"ל, גאב"ד צעלים זצ"ל, גאב"ד קאפיז זצ"ל, גאב"ד שארמאש זצ"ל, יבלח"ט הגאון בעל שבט הלוי שליט"א, הגאון בעל משנה הלכות שליט"א, ועוד.

וגם מחותני להבחל"ח כ"ק אדמו"ר מקלויזנבורג זצוק"ל כתב תשובה באריכות לאיסור על הבתים האלו. וב"ה ישראל קדושים הם, שמאז שנתפרסם הענין לא האמינו כבר לאף אחד, ולקחו רק בתים לבנים, שרואים בחוש שלא טחו אותם בטית. ומאז נתרבו בעז"ה עוד כמה אברכים יראים ושלימים שעושים בתים על צד היותר טוב, וכעת יכולים לקנות אצל אברכים אלו, אבל צריכים לברר מי המה הנאמנים.

« סימן ה' »

נִסַּח הַמּוֹדְעָה שְׁנֵדֶפְסָה בְּ"מִדְרִיךְ לְכִשְׁרוֹת"

ז"ל המודעה שנתפרסמה בשנת תשל"ה ב"מדריך לכשרות":

היות שבזמן האחרון נפרץ גם בין אנ"ש המדקדקים במצוות, שקונים תפילין ומזוזות מן הבא בידם, ומחמת חסרון ידיעה נכשלים לפעמים במצוות עשה דאורייתא, משום שאינם מדקדקים להזהר ממי נכתב. וכיותר נפרץ הדבר בהבתים של תפילין, הן בהבתים שנעשו בא"י והן בהבתים שנעשו בחו"ל, כי נמצא כמה שנעבדו על ידי אנשים יר"ש שנעשו בתחילה באופן שיש חשש בכשרותם.

ע"כ ראינו לנכון להודיע לאנ"ש המדקדקים במצוות שיהי' בלי שום פקוק, ובפרט במצוות עשה דאורייתא שנוהגת בכל יום ויום ע"י, שיזהרו עכ"פ בכל הדברים שאזכור להלן. והגם שא"א להעמיד הדת על תילה, מ"מ במה דאפשר צריכים להזהר:

א) שלא לקנות תפילין ומזוזות רק מסופר מובהק שהוא יר"ש, וכן לא יקנה בתים רק מאומן מומחה שהוא יר"ש ועושה הכל ע"פ הוראת מו"צ. ודלא כההמון שדי להם שיהי' "היימישער און חסידישער איד", אבל באמת צריך שיהי' נעשה הכל ע"פ הוראת מו"צ.

עב. שנה ב', קונטרס י' (כרך ב'), אלול-תשרי תשל"ה-ל"ו.

עג. ועיין מנחת חינוך סימן תכ"ג בסופו שכתב, וז"ל: וכן נראה אפשר, דגבי מזוזה, דבכל רגע עובר בעשה, הוא חמור יותר, כסברת הר"ן ביומא גבי פקוח נפש דלאו חמור מסקילה, והבאנו כמה פעמים בחלק זה. וגם לענין תשובה אפשר דחמור מטעם הזה, ואין להאריך ע"ז, עכ"ל.

(ב) שלא לדקדק במחירם, רק ישלם כפי אשר יושת עליו, כדי שיהיו כשרים ומהודרים אפי' למהדרין מן המהדרין.

(ג) כשקונה בתים, יזהר לראותן כשהם עדיין לבנים, כדי שלא יהי' טיח או דבק במקום שמעכב לריבועי ולשלימות הבתים, וכדי שיהי' נראה החריץ בין בית לבית במקומם ממש. ודלא כמו שעושין הרבה, שאחר שמשחירין את הבתים עושים חריץ שלא במקומו כדי שיהי' נאה ומהודר יותר.

(ד) שכל הדברים שצריכים להעשות, יהיו נעשים רק על ידי עבודת יד, בלא שום מאשין.

(ה) השי"ן של הבתים יהי' נעשה בידיים, על ידי צבת, ולא על ידי דפוס, כדי לצאת דעת המחמירין שסוברין שזהו נקרא חק תוכות.

וז"ל הקול סופרים (באגרת שכ' לאחיו באות ט'): וכאשר תסדר תפילין, תמדוד מקודם ריבוע הבתים, כי אין לסמוך על חזקת אומן, כי עינינו רואות עד היכן מגיע חזקתן, כי בתחילה היו עושין הסופרים גם הבתים, מה שאין כן עתה. גם ישלחו לך הבתים לבנים, למען תוכל לראות מה נעשה בהן, אם אין בהם נקבים, וכ"ש שלא יהי' מוטחים בטיחה עבה שיש בה ממש, עכ"ל.

וכ"ז נכתב בדור הקדום, וכ"ש עכשיו שבודאי צריכים להזהר עכ"פ בכל הנ"ל.

המעוררים

*

וכן לאחרונה נתפרסם סיפור נורא שכמעט כל חסידי בריסק מדקדקים בקלה כבחמורה וסמכו על איש ירא שמים גדול שהביא להם את הבתים מוכנים, וקנו רק אצלו, ואחר כך התברר שאולי בדיעבד היה כשר, זאת אומרת שאי אפשר ממש לסמוך ולהאמין לאף אחד, וכמו שמברר בעניין להכניס ממונו בעסק גדול, שלא מאמין לאף אחד כך לא יאמין^ע עד שיברר ויבדוק עד מקום שידו מגעת, אצל המומחים והמבינים בדבר, ועל כולנה יוסיף הרבה תפלה ויתחנן לבורא עולם

עד. עיין משנה ברורה (הלכות תפילין סימן ל"ב סעיף ל"ט) שכתב אודות גודל החומרא שיהיו מרובעין כדון. וז"ל השו"ע שם: וצריך לרבע מקום מושבן וגם הבתים, עכ"ל. וכתב על זה במשנה ברורה שם (ס"ק קע"ז), וז"ל: מושבן - והוא התיתורא, דהיינו שיחיתוך המעברתא מב' צדדיו כדי שיהא ניכר ריבוע התיתורא, וכדלקמן בס' מ"ד. וצריך להשיגח מאוד על זה כי כל זה מעכב אפילו בדיעבד. וגם יש להשיגח בענין התפירה, כי מחמת שהסופרים עושין נקבים גדולים קצת, נמשך החוט לצדדין ועי"ז אין התפירות שוות בריבוע, זה נכנס זה יוצא. והתיתורא צריכה להיות מרובע בין מלמעלה ובין מלמטה. **ועכשיו בעו"ה הרבה שאין משגיחין על תפיליהן שיהיו מרובעין כדון, אפילו המדקדקין במצוות יש שאין משגיחין כי אם על ראש הבתים שיהיו מרובעין ואין משגיחין על התיתורא ועל התפירות שהוא ג"כ מעיקר הדין, והוא דבר הנקל לתקן, עכ"ל.**

עה. ללוות מעות לא מאמינים לכל אחד: עיין עוד בספה"ק באר מים חיים פרשת חיי שרה וז"ל: מה שאין כן בבני עמנו בדורותינו היום עושים ההיפוך אשר אם יבוא אחד ובידו סכין

שיצילהו, ויזכהו בתפילין כשרות, ולדאבונינו רוב הרבנים אינם יודעים בין ימינם ושמאלם, שהתפילין והמזוזות צריך בירור גדול אם הם בכלל כשרות. [ומי שרוצה לדעת אם הרב שלו מניח תפילין כשרות, אלמד אותו בדקה אחת בדיוק מה לעשות].

❖ ❖ ❖

קריין, שאלה:

איך יכול להיות שמאות אלפים אנשים יהודים שומרי תורה ומצוות אינם מבינים ואינם שומעים מה שמעוררים אותם על גודל ענייני השמירה וההירות בתפילין ומזוזות?

תשובת הרב:

מפני שנתפסמו במאכלות אסורות, כמו שמוכא הספור הנורא מהרמב"ם ז"ל.

« סימן ו' »

מעשה נורא מהרמב"ם אודות אנשי מדינה אחת שכפרו בתחית המתים מן התורה מפני שנטמטמו במאכלות אסורות

ובא וראה מה שכתב הרמב"ם ז"ל, הובא בספה"ק צפנא פענח ובספה"ק דגל מחנה אפרים (פרשת עקב), ששמע מהבעל שם טוב ז"ע, שפעם אחת שאלו אנשי מדינה אחת במכתב להרמב"ם ז"ל על תחיית המתים לומר להם מן התורה. ומה שדרשו חז"ל בגמרא מן הפסוקים, אמרו שיש לדורשם באופן אחר. ולא רצה להשיבם הוא בעצמו דבר, אך אמר לתלמידו ר' שמואל אבן תבון שהוא ישיבם.

וזה תוכן דבריו בקיצור על פי חכמת הטבע, כי מכל מיני מאכל ומשקה נעשה דם, ומהדם יורד אל הכבד, ומהכבד עולה הברירות אל הלב, ומהלב יורד המוכחר והדק אל המוח, ושם שורה השכל וחיות של האדם. ומי ששומר עצמו ממאכלות

לשחוט ויאמר כי הוא שוחט ובודק ומומחה יאמינו בכל שהוא ולא ישאל ויחקור וידרוש עליו כל כך ויאמר מן הסתם כל המצויין אצל שחיטה מומחין הם, וכמו כן אם אחד יביא יין וחלב או דג וכדומה מדברים הנמצאים בהם חשש איסור, או אם יתנו לפניו דברים הצריכים בדיקה מתולעים כמו חומץ וקטניות והדומה להם יאמר מן הסתם יהודי מוחזק בכשרות הוא ואינו חשוד להאכיל דבר שאינו ראוי לאכול. ולא כן יעשה אם יבוא אחד ללוות מאתו מעות או שאר דבר חפץ לא יאמין לו כפשוטו בשום אופן עד אשר ידרוש ויחקור וישאל היטב עליו מי הוא זה ואיזה הוא ואם נאמן הוא או אינו כל כך ויצטרף כל הספיקות למען לא יתן לו ואם כבר ירצה ליתן יעמיד עליו עדים ויכתוב בספר וחתום ויפחד וירעד עד כלות הזמן אולי לא ישלם לו, והכול כי זה הוא העיקר בעיניו בכל עבודתו שעובד בעולם הזה. ולזה, על זה יתן כל לבו ונפשו ועיניו שלא לבוא לידי מכשול מיראתו ופחדו, מה שאין כן במצוות ה' שלטפל נחשב בעיניו ואם לא יהיה כל כך על צד היותר טוב מה יהיה בזה כיון שלא זה הוא עיקר עבודתו.

עו. בצפנת פענח פ' יתרו: וחתמו על שאלה זו כמספר ע' אלף.

המותרות והאסור והטמא, נעשו דמיו צלולין וטהורין, ויש לו לב טהור, והמוח והחיות שלו נעשה חיות טהורות להשיג אמיתית החיות שהיא אלקות של כל העולמות המח' את כולם. ומי ששומר עצמו יותר, ומקדש את אכילתו עפ"י דרכי ד' ותורתו, נעשה מזה בנין אב, והוא השכל לכל רמ"ח איבריו ומתקדשים ומתטהרים.

וכן להיפוך ח"ו, נעשה בנין אב שכל עקור ומעופש בדעות זרות, וחיות שלו נעשה בחינת מת, והוא אבי אבות הטומאה וכו', ורמ"ח איבריו נטמאים וטמא טמא יקרא לכל דבר, ונעלם ממנו אמיתת החיות שהיא אלקות של כל העולמות, ונטמא ונופל לדיעות זרות ואלהים אחרים, הם אלילים אלמים מתים וזבחי מתים יקראו להם.

לכן התנאים ואמוראים ובעלי המדות וחכמי המשנה הם שמרו נפשן שלא יתגאלו בפת בג הזקן וביין משתיו, ולכן האירו שכלם והי' שורה עליהם רוח הקודש, לפרש כל מאמר סתום בדת התורה הקדושה, כי שרתה עליהם כח אלקי, אשר הוא ואורייתא כולא חד ואור נשמתם גם כן הוא חוט המשולש אשר לא ינתק לעולם ולעולמי עולמים. אבל אנשים הללו בודאי טמאים ונטמאו דמם, ומשם לבם ומוח שלהם נטמטם במאכלות האסורות והטמאות, ולכך החיות שלהם נוטה למינות ואפיקורסות, ולא יכלו לקבל מתיקות נופת צוף דברי מאמרינו הבנוים עפ"י שכל אלקי עולם ומלך עליון. והואיל והעיזו פניהם ויצאו לחוץ, פתאום יבוא עליהם הכורת, וכרות יכרתו אותם וכל אשר להם. וכך עלתה להם, כי לא היו ימים מועטים עד אשר בא עליהם מלך גדול והרג אותם וביזז כל אשר להם, ע"כ תוכן דבריו.

» סימן ז' «

היכי דמי תשובה?

זכור! עדיין אינו מאוחר מדי! מאי דהוה הוה, אבל בתנאי שעושים תשובה. והיכי דמי תשובה? אמרו חז"ל (יומא דף פ"ו ע"ב): היכי דמי בעל תשובה, אמר רב יהודה, כגון שבאת לידו דבר עבירה פעם ראשונה ושני' וניצל הימנה באותה אשה, באותו פרק, באותו מקום, עכ"ל. וכן פסק הרמב"ם בהל' תשובה (פ"ב ה"א), וז"ל: אי זו היא תשובה גמורה, זה שבא לידו דבר שעבר בו, ואפשר בידו לעשותו, ופירש ולא עשה מפני התשובה, לא מיראה ולא מכשלוך כח... זהו בעל תשובה גמורה, עכ"ל.

ויש להוסיף בזה, דהטעם לזה שהתשובה צריכה להיות בסמיכות לזמן עשיית העבירה, כי אחר כך מבלבל היצה"ר את דעת האדם בהבלי עולם הזה, ואז חוזר לסורו ח"ו, ועוד מעט צריכים ליתן דין וחשבון לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה.

עז. ומוסיף שם, וז"ל: ואם לא שב אלא בימי זקנתו ובעת שאי אפשר לו לעשות מה שהי' עושה, אף על פי שאינה תשובה מעולה, מועלת היא לו ובעל תשובה הוא, עכ"ל.

ולכן אל תחמיצו את ההזדמנות, לטובתכם ולטובת בניכם. ולמען ייטב לכם בעולם הזה ובעולם הבא.

» סימן ח' «

המזוזות שיש לנו – האם הם באמת פְּשָׁרִים?

אנו מלמדים את בנינו לנשק את המזוזה בכל ערב קודם השינה, ואומרים להם שהמזוזה היא שמירה על הבית, כמרומו בשם שד"י שעל גבי המזוזה, שהוא ראשי תיבות ש'זמר ד'לתות י'שראל (או ש'זמר ד'ירת י'שראל), כמשנ"ת בארוכה לעיל (ח"א אות כ"ב).

אמנם לזה נחוץ מאוד לדעת אם המזוזה היא באמת כשרה. וכמ"ש בדרכי משה (יו"ד סימן רפ"ו אות ד', מהמרדכי בשם מהר"ם ע"ח), וז"ל: מובטח אני, שכל בית מתוקן במזוזה כהלכתה, אין שום מזיק יכול לשלוט בו, עכ"ל. ובסידור האריז"ל ע"ט (מצות מזוזה) כתב, וז"ל: צריך לבדוק המזוזה שתהי' כשירה תמיד, שאז הבית ניצל משדים ומרוחות רעות, עכ"ל. וכעין זה כתב גם כן בספר הגן ודרך משה שנעתק לעיל (ח"א אות כ"ה), בענין "סוד מזוז"ת אותיות ז"ז מו"ת", "שזז והולך מהחדר שיש בו מזוזה כשרה", עכ"ל. ועיי"ש סיפור נפלא.

אבל בעוה"ר 90 אחוז מהמזוזות בזמנינו הם פסולים.

הבנים צריכים לעורר את הוריהם מענין גדול זה. כי הרבה פעמים אין יודעים ואין מרגישים בזה, שרוב המזוזות הקטנות שמוכרים כהיום בחנויות הספרים וכדומה פסולים המה.

» סימן ט' «

אָסוֹן גְּדוֹל בְּעִיר בְּנֵי בְּרַק, בְּגִלְלָה שְׁלֵא בְּדָקוּ אֶת הַמְּזוּזָה

עובדא שמענו מעיר בני ברק, ומעשה שהיה כך היה: אצל אחד מאנשי העיר החרדית בני ברק נחלה אחד מבניו לא עלינו. הלך אחד השכנים לכ"ק האדמו"ר מליובאוויטש (שליט"א) זצ"ל, וסיפר לו אודות מחלתו של בן שכנו. אמר לו הרבי, שיבדקו תיכף כל המזוזות שבדירת המשפחה. ברם אבי הילד, בהיותו מתנגד לאדמו"ר"ים חסידיים, הלך לשאול את אחד מראשי הישיבה הליטאים, גדול מפורסם, אם ישמע לעצה זו של בדיקת המזוזות. ואמר לו הראש ישיבה, עָה, כל זה סיפורים חסידיים (חסידישע מעשיות) ואל תחוש לדבריו... אם ילד נחלה לא עלינו צריכים לשאול ברופא, ותו לא.

עח. ועיין ג"כ לעיל אות כ' קרוב לתחילתו.

עט. כתיבת יד הרה"ק ר' אברהם שמשון ז"ל, בן רבינו בעל תולדות יעקב יוסף ז"ל. דפוס-צילום, בני-ברק תשנ"ה.

פ. לדאבונינו, מה שמובא בטור וש"ע יו"ד ר"ס רפ"ה (נעתקו לעיל ח"א סוף אות י"ז ובהערות

זמן קצר אחר כך נעדר הילד לא עלינו והלך לעולמו, ובין המנחמים בא גם השכן הנ"ל שהלך לשאול בעצת כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש זצוקלה"ה, ומגודל אמונת צדיקים שלו הוריד אחת מהמזוזות שבתוך הדירה, ולגודל פליאתו מצא, שתיבת "בניכם" שבפסוק "למען ירבו ימיכם וגו'" היתה חסרה בהמזוזה!

ראו עד היכן הדברים מגיעים, גודל כוחה של המזוזה, ומה שיכול לקרות כשחסרה השמירה וההצלה של מזוזה כשרה על דלת החדר והבית.

ואיתא בספה"ק "ישמח משה", שבמצות ציצית, תפילין ומזוזה צריכים לדקדק בכל פרטיהם ודקדוקיהם, וכמבואר באריכות בספרינו "מזוזת שלום".

על כן צריכים לזוהר מאוד בקניית מזוזה שתהא כשרה למהדרין מן המהדרין.

« סימן י' »

מַעֲשֵׂה נּוֹרָא מֵאִירוֹן שְׁנַפֵּל עִם 179 בְּנֵי אָדָם וְרַק 5 יְהוּדִים נִצְלָו

לפני כעשרים שנה דרשתי ברבים בבית המדרש בבארא פארק מענין קדושת התפילין והמזוזות.

באותו שבוע קרה מעשה נורא במדינת ארגענטינא: מטוס שהיו עליו 179 בני אדם, התרסק בהיותו בגובה עשרת אלפים רגל. בין נוסעי המטוס הזה היו גם ששה אנשים מאחבנ"י (רב אחד, משגיח אחד ועוד ארבעה יהודים). והנה חמשה מבין ששה היהודים הללו נשארו בחיים. אחד מהם נמצא תלוי על אילן, בלי שום היזק בעז"ה, אחד מהם היה גם כן על האילן, אבל רגלו האחת נשברה לא עלינו, ושלושה מהם היו על הר גבוה עם פצעים קלים, והששי נהרג אז לא עלינו.

עלה אז בדעתי של אחד מהניצולים של התאונה, שאולי הששי שנהרג לא עלינו לא היו לו מזוזות כשרות בדלתות ביתו. וכשהלך לנחם את משפחת היהודי הששי שנלב"ע, בדק את המזוזה בחדר שהיה ישן הנהרג, ומצא בנרתיק המזוזה (מזוזה-האלטער) עשרת הדברות שהיו מודפסים על נייר פשוט!!! כל הנוכחים ראו כן תמהו.

וכידוע מה שכתב מרן הבית יוסף זי"ע (י"ד סימן רפ"הא), וז"ל: שמירת הבית הוא נס נגלה, שהדרים בשאר בתים שאין בהם מזוזה נזקין, והדר בבית שיש בו מזוזה ניצול, עכ"ל.

מ"ה-מ"ו שם) דכל הזהיר במצות מזוזה יאריכו ימיו וימי בניו, ואם אינו זהיר בה יתקצרו -
 נקרא אצלם "חסידישע מעשיות", וד"ל.

פא. נעתק בארוכה לעיל.

בעת ההיא דיווחו כל עיתוני הסביבה אודות המאורע, וכולם (אף הנכרים) הוסיפו, שרואים כחוש איך שהקב"ה שומר את עמו ישראל, שאף אחד מהנכרים לא ניצול מתאונת המטוס, רק ה' אנשים מאחבנ", והיה מזה קידוש השם גדול.

ובצאתי אפרוש כפי בתפלה לבורא כל עולמים שבזכות ג' מצות אלו יגן עלינו מכל גזירות קשות ורעות, ונצליח בכל מעשינו, ושנזכה לראות בנים ובני בנים חיים וקיימים עוסקים בתורה ובמצוות לשמה מתוך בריאות הגוף השלימה, ונזכה לראות בישועת עולמים בביאת אליהו הנביא זכור לטוב ומלך המשיח במהרה בימינו אכ"ר.

***

קריין, שאלה:

אולי יש לכ"ק האדמו"ר סגולה מיחדת לזכות לחזר בתשובה ולהיות צדיקים וטהורים?

תשובת הרב:

כמה רב כחו וקדשתו של רבי שמעון בר יוחאי בעולם

בשעה שאלהו הנביא זכור לטוב נגלה לרבי שמעון בר יוחאי ולחבריו קדישא שעמו, ולמד עמהם סתרי תורה בענין תקוני נשמות, יצאה בת קול משמים ואמרה להם: "כמה רב כחו וקדשתו של רבי שמעון בר יוחאי בעולם", ואחר כך הוסיפה ואמרה נבואה בזו הלשון: "וכמה בני נשא לתתא ותפרנסון מהאי חבורא דילך פד תגלו לתתא בדרא בתראא בסוף יומיא, ובגינה, וקראתם דרור בארץ".

באור הדברים: כמה בני אדם למטה ותפרנסון מזה החבור שלך כאשר תגלה למטה בדור האחרון בסוף הימים, ובזכותו יתקיים הפסוק "וקראתם דרור בארץ" - המרמז על הגאולה השלמה.

וכאור לעינים באורו של השל"ה הקדוש, שכתב על כך: "הנה מבאר מכאן שחבור הזהר היה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים, שאז יתגלה לתחתונים. ובזכות העוסקים ב'וא משיח, כי אז תמלא הארץ דעה בסבתו אשר זה תהיה סבה קרובה לביאתו, וזה שאמר ובגינה 'ושבתם איש אל אחזתו' וכו', כדי שבזכות זה יגאלו ישראל, כשם שלא נגאלו ישראל ממצרים עד שהצריך הקדוש ברוך הוא לקדשם בדם הפסח ובדם המילה, כן הגאולה העתידה לא יהיה הגאולה עד שיזכו לתוספת הקדשה הזו, והוא רצון האל יתברך, ואשרי הזוכה בה" (עשרה מאמרות מאמר ראשון, שני לוחות הברית).

כמו כן, בנוסף למעלה הנפלאה של קרוב הגאולה ברחמים, מסגלים הלמוד והקריאה בספר הזהר הקדוש לבטל כל גזרות קשות ולהיות כחומה בצורה מפני כל צרה רחמנא ליצלן. וכן כל הלומד זוהר הקדוש מתעורר בתשובה שלימה כמו שראינו

הרבה מעשים נפלאים מיהודים רחוקים שלמדו זוהר הקדוש תמידים כסדרם ונהפכו להיות בריאה חדשה ממש, ונטהרו כקטן שנולד.

רבינו הקדוש הרמח"ל, רבנו משה חיים לוצאטו זכר צדיק וקדוש לברכה זכותו יגן עלינו אמן, בעל ה"מסלת ישירים" ועוד, תקן בשיבתו סדר למוד מיחד של גירסא בספר הזהר הקדוש במשמרות ללא הפסק כלל מעת לעת, וקבע דבר זה פתקנה הראשונה בשיבתו, וכתב על מעלת הדבר באגרת לחכמי ישראל בזה הלשון: "זאת העצה היעוצה לכל קהלות קדש להנצל מרשת זו טמנו שונאיהם, ובודאי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו, כי רב הדבר ועצום מאד..."

... ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גנם, כי אני אלמלא נתישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום ומקום, אבל כבוד תורתכם יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות, כי אין פמזה לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יכול לעשותו כי לא דבר קשה הוא כלל".

ומי לנו גדול כהרמח"ל זכותו יגן עלינו אמן אשר היה בקי עצום בכל מקמני התורה ולא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל אלא את העצה הזו, למוד בספר הזהר ברצף ללא הפסק, שבכתם הקדשה העליונה של ספר הזהר הקדוש לבטל כל גזרות ולקרב הגאולה ברחמים.

*

ממעלות העוסק בספר הזהר בקצרה:

- ☞ מקרב גאלת ישראל ברחמים.
- ☞ מבטל גזרות קשות.
- ☞ זוכה לטהר ולקדש את נשמתו שתאיר ותזהיר באור נפלא ומזככה מכל סיג ופגם עד שמרפאה לגמרי.
- ☞ מרחיק מעצמו כל המקטרגים ויצר הרע.
- ☞ ישמר ממקרים רעים בעולם הזה ובעולם הבא.
- ☞ ינצל מתאוות רעות וממדות רעות.
- ☞ הרי הוא כהוגה ומפרש את השם שיש בכחו לעשות נסים.
- ☞ יזכה לחזות בנעם השם.
- ☞ ינצל מטמטום הלב והופך לב האבן ללב מאיר ומבין.
- ☞ זוכה להבין את למודו ומתקיים בידו.
- ☞ למוד בספר הזהר הקדוש לעלוי נשמת גפטרם מסגל ביותר לתקן נשמתם ולהעלותם למקומם העליון ולהצילם מכל דיגים.

☞ "כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק", שבזכות שלומדים בספרו של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו אמן, נושע בכל הנצרך לנו.

☞ תבת "ורפאתיו" עולה בגימטריא 703 כמנין שמעון בר יוחאי 703, כי בזכותו נמשכת רפואה לאדם.

ועל ידי זה ישפע שפע רב בכל העולמות, ראשי תבות רשב"י, שהעוסק בתורתו יזכה בסיעתא דשמיא לשפע רב רוחני וגשמי.

***

מי לה' אלי!!!

ובני ישראל עשו כדבר משה - ולתת עליכם היום ברכה

משה רבינו צועק ומכריז ; עתה בארץ הגלות צריך רופא חכם, ומיהו הרופא החכם? "הרשב"י זי"ע", ומצוה אותנו הרעיא מהימנא ללמוד זוהר הקדוש דווקא, שתורת הרשב"י מאיר עד סוף הדורות, וצריך ללמוד ולא לתת מנוחה לקדוש ברוך הוא עד שייגאלנו (זוהר פנחס ריט).

אלו שלומדים זהר... ינצלו מהמבול וממלחמת גוג ומגוג כמו בתבת נח (תיקו"ח ע"ב וע"ד, זהר נשא). נצולים מפל פגעים רעים. (תקו"ז, כגן הירק). זוכים להשבתת הקטרוגים, מבטלים את הקלפות ומביאים את המשיח (הגר"א באבן שלמה, חסד לאברהם, דגמ"א שמיני) מטהר ומקדש הנפש. (פלא יועץ). מקרבים את הגאולה ועושים נחת רוח גדול ליוצרים (מק"מ לתיקו"ז). בחול: שעה אחת כמו שנה שלימה. בשמחה: אלף שנה, בצער: מאה אלף שנה. בשבת: מקבלים שכר על שעה אחת: אלף שנה תורה. בשמחה: מליון שנה. בצער: מאה מליון שנה תורה. (הרי"ח הטוב, אורח"צ, אבדר"ו). הם בלבד זוכים שתפלותיהם נשמעות ומתקבלות (ר"י אבוחצירא, "בגדי השדר"). רק הם נקראים עובדי ה' לשם שמים, שלא על מנת לקבל פרס. וזוכים לקבל פני שכינה, ומרואי פני המלך (ר"א אזולאי, פרא"א). דע שמי שנשמתו טהורה וזכה, משתוקק ללמוד הקדוש הזה (רבי יהודה פתייא). מי יתן והיה שיתחילו ללמד עם הצאן קדושים את הזהר הקדוש... ובנדאי זוכים לגאולה בקרוב בלי חבלי משיח. (סגלת ישראל מ'ז). המשיח כשיבוא יאמר על כל הזוכים ללמוד זוהר הקדוש: "בזכותך הגעתי!, לך יש חלק בגאלת העם!".

ישלם ה' פעלך ותהי משכרתך שלמה מעם ה' אלקי ישראל אשר באת לחסות תחת כנפיו (רות ב' י"ב).

*

הגימטריה של: "ושנת גאולי באה" = 814 בגימטריה = "תשע"א גואל בא" = "ימות משיח" = גמר התקון = החתנה שלי = רבי לוי יצחק מברדיצ'ב.

*

וכבר צוה אותנו הרע"א מהימנא שנלמד זוהר הקדוש בלי הפסק עד אשר נזכה בקרוב שיערה עלינו השם יתברך רוח טהרה ממרום, כדכתיב (יחזקאל פרק ל"ו, כ"ה- כ"ח): "וְזַרְקָתִי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וְטָהַרְתֶּם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֶטְהַר אֶתְכֶם. וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב חָדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתֶן בְּקִרְבְּכֶם וְהִסְרֹתִי אֶת לֵב הָאֲבֹן מִבְּשָׂרְכֶם וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב בָּשָׂר. וְאֶת רוּחִי אֶתֶן בְּקִרְבְּכֶם וְעָשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר בְּחַקִּי תֵּלְכוּ וּמִשְׁפָּטֵי תִשְׁמְרוּ וְעָשִׂיתֶם. וּישַׁבְתֶּם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאֲבֹתֵיכֶם וְהֵייתֶם לִי לְעָם וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים". ונזכה לטהר לבבנו לעבד ליוצרנו בכל פחנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו, ונודאי תקים בנו בקרוב הבטחת הרע"א מהימנא "בהאי ספר הזוהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי" בביאת גואל צדק במהרה בימינו, אמן.

לא תשכח מפי זרעו

תקליטור אוצרות הזוהר ובו:
12.000
 ספרים, דרשות לשמועה,
 קבצים ותמונות ועוד...

ממות החטור שגן,
 ספר הזוהר הקדוש
 יצאו בני ישראל
 מן הגלות
 ברחמים

"בהאי זבורא דז"ל
 דאיתו ספר הזוהר
 יפקון ביה מן גלותא
 ברחמי"

קול הזוהר
 שיעורי
 בזוהר היומי
 כטלפון
 0722-990044

התורה
 נחל לייש 24/8
 בית שמש
 054-843-6784

קול הרשב"י
 שיעור בזוהר היומי
0722-990055

קול הרשב"י
 0722-990055

ניתן לשמוע שיעורים של הזוהר הקדוש
 בלשון הקודש בלשון קלה ונעימה.

המאמר

סדר הגדול

"בראשית תמון תקונו מ"ג
מתקוני זוהר השלם והמבואר

סגולה גדולה לקרא בכל יום זוהר הקדוש של תקונו מ"ג (תיקו"ז דף פ"ב)
משבעים תקונים, לתנא האלקי מאור העולם
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

וכל האמורו בכל יום
יזכה להארת הנשמה,
לתקון הברית, ולכל הישועות.
הנה הסגולה הזו מנחת לפניהם,
למען תהגו בה בכל עת.

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"
נחל כביש 24/8 בית שמש
טל: 0548436784
תשרי תשע"ג - מחלק בתנ"ס לזכוי הרבים

סדר הגדול

סגולה גדולה לקרא בכל יום זוהר הקדוש תקונו מ"ג
(תיקו"ז דף פ"ב)

והוא אחד משבעים תקונים
שכתב התנא האלקי מאור העולם
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ובפרט
אם יאמר אותו
לאחר התפלה.

ואלו הן המעלות
לכל אדם מיישראל
שיקרא תקונו זה מדי יום

ירום מזלו - יצליח בכל דרכיו - שלום בית - ציונים הגונים - יזכה לשפע
רוחני וגשמי - יזכה לקראת שמים - זוכה ומתקן רוחו ונשמתו - כחות הטמאה
מתרחקים ממנו - כל אויביו יפלו תחתיו - לא יראה מיתת בניו - ינצל מענש
הגלגולים - יזכה לאריכות ימים ושלום - יזכה לעולם הבא - ועל ידו מתקרב
הגאולה ברחמים גדולים
(סוד ה' דיון קדישין).

יוצא לאור על ידי
"מפעל הזוהר העולמי"
סניף בת-ים י"ד (052-7651911)
מור השוון תשע"ג
מחלק בתנ"ס לזכוי הרבים